

ДОВОДЯЧИ СВОЄ СЛОВО

Залишмося стояти та схилимо наші голови. Господи Ісусе, ми вдячні Тобі цього ранку за привілеگیю прийти у Твою Присутність у Твоєму Домі, де Твій народ зібрався у Твоє Ім'я. І все є Твоє, Господи. І ми зараз віддаємося Тобі заради тих сподівань, що ми їх маємо в наших серцях, на служіння заради тих, хто без Бога та без Христа, щоб вони спаслися, і щоб хворі уздоровилися, і щоб святих було благословлено. Даруй це, Господи. І тоді, при закінченні, ми покірливо схилимо наші голови та віддамо Тобі подяку за все, що Ти вчинив через нас цього дня. Бо саме в Ім'я Ісуса ми попрахали це. Амінь. Можете сідати.

² Я справді вдячний за привілеگیю сьогодні знову бути тут, і за вас, люди, що подолали таку відстань, щоб приїхати заради цього Послання, заради зібрання цього ранку. Я знаю, що ви не приїхали, щоб просто лише побачити або почути мене, ви приїхали, щоб зустрітися з Господом Ісусом. І тому моя надія — що Він дасть вам бажання вашого серця.

³ Нині я—я повернувся, приїхав назад, відвозив родину до Тусону та повернувся. Я втомлений та змучений. І ця ціле літо був у поїздках, починаючи з січня, і тепер я приїхав, щоб цього тижня відправитися до Кентуккі, щоб пополювати з деякими друзями, щоб спробувати трошки відпочити. Я від цього так нервуюся, ви знаєте, тож я. . . Біллі та я обидва просто самі не свої, тож ми—ми молимо, щоб Бог допоміг нам цього тижня відпочити.

⁴ Як Господь зволить, я хочу знов повернутися сюди наступної неділі, якщо Господь зволить. І в наступну неділю я хочу особливого служіння. Я хочу вчинити дещо трошки по-інакшому, ніж звичайно. Тепер, я оголошую це, щоб людям, яким. . . можливо, буде нецікаво, не треба було приїжджати, але ми постійно молимося за хворих, як Господня воля, коли люди приїжджають. А наступної неділі я хочу дізнатися, що у вас у всіх на серці. Я—я хочу, щоб ви написали, сьогодні, коли ви виходитимете, та поклали це на кафедру, і Брат Невілл віддасть їх Біллі Полу, а він — мені, що у вас на серці. Просто, скажімо. . . якщо це питання по Біблії, звичайно я проводжу це таким чином. І цього разу я збираюся розкрити це трошки глибше, можливо, у вас на серці є якась проблема, яку—яку ви—з якою ви все якось не можете розібратися, подібно як, у вас є, о-о, можливо, сімейні проблеми. Вам не потрібно підписуватися, але просто: “Мій чоловік чинить ось це і ось те, і це стає мені на перешкоді”. “Моя дружина чинить ось це і ось те”. “І—і певні речі відбуваються в житті”, — або—або щось таке, розумієте, просто що у вас на серці, те, що непокоїть вас. На мою думку, це було б непогано. Як ви думаєте? І тоді просто розберемося там, і, можливо, ви задасте питання, а я

можу дати відповідь ще для когось. Розумієте, в них можуть бути такі самі проблеми. І просто що у вас на серці, викладіть це якомога стисліше, наприклад: “Моя дитина, здається, збивається на невірний шлях, що мені робити?” “Мій чоловік не хоче ходити зі мною до церкви. Він гордує мною, що мені робити?” Або, жінка, так само. Або—або, розумієте — “Біблія каже в одному місці *оце*, а в іншому *оце*, я не розумію цього. Оці міся, я б хотів дізнатися, що Це значить”. “І чи повинен я, як Християнин, коли я працюю в конторі, і мій шеф каже такі-то й такі-то речі, і він запрошує мене піти з ним на вечірку, а на цій вечірці вони випивають, що мені робити?” Розумієте, просто, знаєте, те звичайне, що буває у людини в думках. Ми хочемо, щоб ви зробили так.

5 І, тому, виходить, опісля я—я маю повертатися, після цього, до Арізони. І я подумав, що я—що видасться можливість начебто як допомогти вам зрозуміти, буду старатися, наскільки мене вистачить. Я б хотів забрати всі, що покладуть на кафедру сьогодні перед тим, як ви поїдете. Просто напишіть це та покладіть це тут, а—а Брат Невілл чи хтось інший передасть їх мені. І цього тижня, там у горах, в мене буде можливість дослідити це, та—та помолитися над цим, та одержати для вас відповідь за Писанням щодо всього, що тільки я зможу, щоб допомогти вам. Бо саме задля цього ми зібралися тут — допомагати один одному. Розумієте? Ви допомагаєте мені, коли молитеся за мене, і я сподіваюся, що я зможу допомогти вам. Отож, в такому разі, не забудьте, це буде в наступну неділю вранці.

6 І тепер, сьогодні, ми. . . в нас, як і звичайно, гості. І скільки з вас проїхали сотню миль, підніміть свою руку? Це дев'яносто дев'ять відсотків зібрання. Декілька неділь тому, я сказав: “Хто з вас проїхав *таку-то* відстань”, — чи щось таке, і не побачив жодної руки з Джефферсонвілля. Ха! Наступного дня я зрозумів, однак, сказали: “Брате Брангаме, всі гості були всередині, — і сказали, — ми просто поступилися їм своїми місцями у церкві”. Тож кажуть, що вони приїжджають, сотні приїжджають і не можуть потрапити всередину, сказали: “Бо ми побачили, що є гості, отак от”. Отож, це приємно з боку людей, що з Джефферсонвілля та округи. Ми—ми—ми вдячні за це, Джефферсонвіллі, та Нью-Олбані, та іншим, що живуть тут поблизу. Ми вдячні за це. Хто проїхав тисячу миль? Ого! Хто проїхав більше, ніж тисячу миль? Ох, змилюйтеся! Це добре. Це. . .

7 Минулої неділі, це було тиждень тому, я говорив на тему *Небесний Дім Нареченої та Нареченого*, і, я думаю, нас тут було з квадрату зі стороною у півтори тисячі миль звідусюди. І, сталося так, що якраз таким був розмір Міста, про яке я говорив — квадрат зі стороною у півтори тисячі миль. Для мене Це було таким задоволенням відтоді — усвідомлювати, що коли цьому життю прийде кінець, я піду до того Міста. Я прямую до того Міста, і ніщо інше не має значення. Що якби сонце не

зійшло сьогодні чи завтрашній день так і не настав би, яка різниця? В нас є Дім, Місце відпочинку. Змучені чи не змучені, в нас все одно є те Місце відпочинку. Ти скажеш: “Це старечі мрії”. Ні, це не так. Це не так. Це Біблійна Правда.

8 Одного вечора, після того, як проповідував тут, один чоловік кинувся сюди за платформу, коли я вийшов через двері, мене проводжали до машини. І цей хлопчина сказав: “Я хочу сказати вам всього одне слово”. Біллі та хтось з братів хотіли провести мене до машини. Він сказав: “Можна я скажу всього одне слово?”

Я промовив: “Кажіть, добродію”.

9 І він сказав: “Ви сьогодні говорили, щодо того, що ляляти тих жінок, те, як вони вдягаються, носять ту одіж”. Сказав: “Людина вашого віку буде думати так, але якби вам було стільки, скільки мені, ви думали б по-інакшому”.

Я сказав: “Скільки тобі років?”

Він сказав: “Мені двадцять сім”.

10 І я промовив: “Я був на десять, на п’ятнадцять років молодший за тебе, я проповідував те саме. Розумієш?” Я сказав: “Справа в тому, що у тебе в серці, хлопче. Твої очі бачать крізь твоє серце”. І він просто повисив голову та пішов собі. Я думаю, на це нічого вже більше не відповіси. Розумієте, те, що пройде *тут* і *там*, залежить від того, що *отут*. Розумієте, Ісус сказав: “Якщо ти скажеш не те, що *отут*, тоді ти стаєш лицеміром”.

11 Я радий, що цього ранку в цьому зібранні присутній один мій дуже дорогоцінний друг, брат, служитель Едді Біскаль зі своєю дружиною та діточками. Я думаю, вони цього ранку приїхали на служіння. Едді, ти тут? Я—я подумав, що ти. . .Що ж, можливо, він не приїхав. Брате, ох, так, там. . .Ну, це “амінь”, але не з того кутка, Едді. Ласкаво просимо сюди на платформу до нас, до служителів, якщо бажаєш. І тоді ми були на. . .

12 Брат Едді їздив з нами, коли Господь дав мені видіння про ведмеда та про оленя карібу [північний канадський олень.—Прим. перекладача]. То. . .Хто пам’ятає це, коли я розповідав вам? Гаразд, він був там. Він був тим, на кому була картата сорочка, Брат Едді Біскаль. І він стояв там, де. . .і спитав. . .я—я спитав їх, чи є в кого з них картата сорочка. “Ні”, — ні в кого її не було. Я сказав: “Що ж, може. . .Має бути картата сорочка. Буде величезний сріблястий ведмідь-грізлі і—і якась тварина з рогами в сорок два дюйми у висоту, *отакими-от*, немовби як олень”. І це було десь місяців за шість, я сказав тут, розумієте, до того, як це сталося; задовго, десь о цій, о-о, ближче до початку року, ніж зараз.

13 І тоді мене запросили туди до цього чоловіка на полювання. Я ніколи не був там у тій місцевості, там, куди ми їздили, і я сказав це. Але вузенька стежечка, це там далеко на північ по Аляскинському шосе, де самі тільки ліси, гори та тварини. І тієї

ночі у автопричепі, коли я розповідав Братові Біскалю там та—та Братові Саутвіку, він сказав: “Ну, я—я...Ми їдемо туди, де водяться вівці, — сказав, — такого там не буває”.

14 І я сказав: “Так, — і я сказав, — один з тих, що були зі мною, був у картатій сорочці”. Ні в кого не було картатої сорочки, в Брата Біскаля не було її, ні в кого з інших її не було.

15 На другий вечір ми побачили, запримітили барана далеко вище тієї межі, де кінчається ліс. Отож, це було на такій висоті, де ліс навіть не росте, там не водиться нічого, тільки карібу та вівці, і ми запримітили якихось здалека. І, дорогою вниз після обіду, Брат Біскаль спіткнувся, і впав кудись у воду, і промок.

16 Наступного дня ми піднялися рано та пішли полювати на баранів, яких ми сподівалися вполювати. І на його...Ми піднялися туди, і ми були...вже пообідали, і не могли знайти баранів, а Брат Біскаль якраз підстрелив оленя карібубу. І тоді я, оглядаючи місцевість, і ми пішли вгору, Брат Саутвік сказав мені, сказав: “Я думаю, ми...якщо ти хочеш добре пройтися, Брате Брангаме, ми перейдемо через цю гору, туди вниз, ті барани, мабуть, подалися туди”, — а йти було далеченько. Але там не темніє аж до пізнього вечора, іноді, можливо, аж до десятої чи одинадцятої години вечора.

17 І то була добра далеченька прогулянка по тим скелястим горам. Тож мені подобається ходити пішки, і ось, ми просто стояли там, поклавши руки одному на плече, бороди в нас обох вже посивіли, поклавши руки одному на плечі, вигукували та переживали, я сказав: “Брате Баде, моя надія, що колись, у Тисячолітньому Царстві, я зможу обійти усі ті гори там”.

18 Він промовив: “Я сподіваюся, я буду з тобою, Брате Брангаме”. І ми стояли там, просто раділи в Господі. І я так сильно люблю гори!

19 І потім ми зійшли вниз. Це було тоді, коли Брат Біскаль підстрелив там оленя карібубу. Це, він місіонер в індіанців, і він хотів використати його як харчі для своїх індіанців. Тож ми спустилися, пообідали, та облідували цього карібубу, та повернулися назад.

20 Бад і я піднімалися в гору, і коли ми випадково озирнулися, і на далекій відстані, в бінокль, я помітив цю тварину, яку я бачив, просто в панорамному огляді, подібно як я розповідав вам тут. Брат Біскаль був там зовсім недалеко від нас. І тому я промовив: “Ось та тварина”.

21 І він подивився у бінокль та сказав: “Це величезний, гігантський олень карібубу”.

22 І я сказав: “Я ніколи не бачив, я думав, в них лапасті роги”. Але в цього роги були гострі, він був досить незвичний на вигляд, точно як я бачив у видінні. Я ще ніколи не стріляв карібубу.

23 “Що ж, добре, — сказав він, — якщо Господь дав його тобі, — він сказав, — там просто. . .”

24 Я сказав: “Так, це мусить бути він. Єдине, що мені неясно — це ота картата сорочка”. І я озирнувся, і Брат Едді, його дружина, мабуть, поклала її, вона була там з ним, мабуть, поклала її йому в сумку зі спорядженням. Коли він промок днем раніше, він перемінив сорочку, і там була картата сорочка. Я промовив: “Ось вона”.

25 Коли я дістався туди та вполював того карібу, він, Бад сказав мені, сказав: “Отож, Брате Брангаме, ти кажеш, що ті роги довжиною в сорок два дюйми?”

Я сказав: “Вони будуть саме такими”.

Він сказав: “Мені здається, там всі дев’яносто два”.

Я сказав: “Ні. Їх довжина сорок два дюйми”.

26 Він сказав: “Тепер, згідно того, що ти сказав мені, перш ніж ми дістанемося до того хлопця в картатій сорочці там унизу, до Едді, — (де вони повинні були з нами зустрітися, біля підніжжя гори, за пару миль), сказав, — ти вб’єш ведмедя грізлі”.

Я сказав: “Це є ТАК ГОВОРИТЬ ГОСПОДЬ”.

27 Він сказав: “Брате Брангаме, звідки він з’явиться? Мені все видно на п’ятдесят миль навкруги”.

28 Я промовив: “Він досі є Єгова-Іре. Господь може подбати про щось для Себе, розумієш. Він може зробити так, що білки придуть до існування. Якщо Він може зробити так, що баран прийде до існування, якщо Він прорік це щодо ведмедя, ведмідь може прийти до існування”.

29 Ми намагалися знести цього масивного карібу вниз, цього трофея, з тієї гори, і я ніс рушницю якийсь час, а потім рушницю ніс він, і навпаки. І коли майже дісталися до великого льодовика, що ж, ми підійшли до нижнього краю. Було досить-таки жарко, ми залізли під цей льодовик та трошки посиділи там, щоб прохолодитися. Він сказав: “Знаєш, Брате Брангаме, ми знаходимося не більше ніж за милю від того місця, де Едді та Блейн, оті двоє. Тому ведмедеві краще було б вже показатися”.

Я промовив: “Баде, мені здається, ти сумніваєшся в цьому”.

30 Він сказав: “Брате Брангаме, в мого брата стільки-то років були епілептичні напади. І ти одного разу розповів мені, в той перший раз тут, коли ми їздили до іншого місця, описав мені зовнішність того хлопця”. А Едді їхав просто поруч зі мною там, верхи на коні, коли Господь дав видіння. І я сказав їм, що зробити з тим хлопцем, напади припинилися. І тепер він сказав: “Я не можу в цьому сумніватися”.

31 Я сказав: “Баде, я не знаю, звідки з’явиться той ведмідь”. Але мені було десь п’ятдесят, зараз мені п’ятдесят п’ять, тож це було десь три роки тому. Мені було приблизно п’ятдесят два чи

п'ятдесят три. Я сказав: “Я ані разу не бачив, щоб Це не збулося. Бог дасть мені того ведмедя грізлі, перш ніж я дістануся до тих хлопців”. І ми вже майже спустилися туди, де почалися низенькі ялиночки та лісок.

³² Трохи нижче пагорбом, ми вже майже заглибилися в ліс, він присів. І тоді якраз він ніс того трофея, рушниця була в мене. І він сказав: “Тому ведмедеві краще вже показатися, чи не так?”

Я сказав: “Він з'явиться. Не переживай”.

Він сказав: “Мені видно кожен горбок”.

³³ Я сказав: “Я. . . А я бачу обітницю!” Розумієте? Розумієте, Він пообіцяв. Я сказав: “Що б Він. . .” Я сказав: “Баде, хто це сидить там?”

³⁴ Він поглянув, сказав: “Це здоровенний сріблястий грізлі”. Сказав: “Це він”. Коли ми підстрелили грізлі та повернулися. . . Я пам'ятав у видінні, яке я вам розповідав, я боявся за рушницю. То була зовсім невеличка двадцятисімка, маленькі кулі, ви розумієте. Це є на плівці. І я підстрелив ведмедя, десь з п'ятисот ярдів, як і було Ним сказано. Бад сказав: “Краще буде, щоб ти вистрелив тому ведмедеві у спину”. Він сказав: “Чи доводилося тобі раніше стріляти у грізлі?”

Я сказав: “Ні”.

³⁵ Він сказав: “О-о, вони не розуміють, що таке смерть!” Я осягнув це трошки пізніше. Тож він сказав: “Іх не зіб'єш шоком, — сказав, — краще буде, щоб ти застрелив його”.

Я сказав: “Згідно видінню, я підстрелю його в серце”.

³⁶ Він сказав: “Що ж, якщо те видіння сказало так, я стоятиму поруч з тобою”.

³⁷ І я сказав: “Пішли”. І ми підійшли трошки ближче, і коли я піднявся, ведмідь уздрів мене. Йому тільки цього й треба було — побачити, на кого напасти. І я—я вистрілів у ведмедя, і, здавалося, його навіть не заділо. Ось він іде! І перш ніж я зміг загнати іншого набоя у рушницю, ведмідь впав мертвим за п'ятдесят ярдів від нього.

³⁸ Бад стояв білий як крейда, він сказав: “Брате Брангаме, я не хотів би, щоб він мене подряпав”.

Я промовив: “Я теж не хотів би”.

³⁹ Сказав: “Я радий, що те видіння сказало, що ти вб'єш його”. Він сказав: “Отож, якщо той, якщо довжина тих рогів сорок два дюйми, в мене буде. . .” Я скажу це саме так, як він сказав, сказав: “В мене буде напад крику”.

⁴⁰ Я промовив: “Що ж, можеш починати просто зараз же, бо саме так воно й буде”.

⁴¹ Коли ми спустилися до Брата Едді, я сказав Братові Едді. . . Ми відв'язали коней, вони сахалися ведмедя. І, о-о, вони вчули

його запах. Ми не змогли його оббідувати, було вже надто пізно; довелося повертатися наступного дня. І тоді ми розмотали прив'язь вдесятеро, і коні розбіглися повсюди. І тоді, коли ми дісталися туди, він сказав... Пішов та взяв рулетку зі своєї сідельної сумки, сказав: “Блейне”.

⁴² Я сказав Брату Едді, я сказав: “Тепер дивись за тією рукою, згідно...” Мені подумалося, то був, мабуть, Біллі Пол, невеличка рука притискувала рулетку до рога. Я сказав: “Дивись за тією меншою рукою”, — вщипнув Брата Едді. Ми відступили назад. Він повів її вгору ось *так*, точно від носа, сорок два дюйми. Розумієте, в точності. Ісус ніколи не помиляється! Те Слово завжди буде справжуватися, поки воно приходить від Бога.

⁴³ Я тільки-но помітив серед нас Брата та Сестру Джексон з Південної Африки. Я думаю, їх вже представляли. І— чи представляли вас, Брате Джексоне? Цього ранку, піднімися, ти й Сестра Джексон. Я просто хотів би, щоб їх побачили. Мій брате, Едді, ось один з мисливців-побратимів з Південної Африки, теж, аж звідти. Благословить вас Господь, Брате Джексон та Сестра Джексон, такий радий, що ви тут з нами. І всі служителі в цьому приміщенні, підніміть свою руку, всі, хто в служінні. Що ж, це прекрасно й чудово, добре. Благословить вас Господь. Ми раді, що ви всі тут. За декілька хвилин в мене тут буде молитовна черга, тож я—я не... якби в мене була можливість зробити так, щоб кожен з вас піднявся, та підійшов сюди, та попропонував за мене. Ми такі раді, що ви тут, за кожного з вас.

⁴⁴ Коли я думаю про вашу вірність і—і про те, що йдете через усю країну, та все інше, щоб почути моє слово про того чудесного Господа Ісуса, ваша довіра, яку ви маєте, що Він чує мої молитви. Декілька хвилин тому в мене була приватна розмова з одним членом цієї церкви, не більше ніж сорок п'ять хвилин тому, мати, розбита горем. І як тільки я почав щось говорити тій жінці, (я не знаю, чи хотіла вона, щоб я сказав, хто вона така, чи ні), з'явилося те саме Світло, яке ви бачите на тій фотографії. Все минулося, вона пішла щасливою. Ми такі раді, сьогодні, в цьому мінливому часі, за якого ми живемо, де ви навряд чи можете чомусь довіритися, в нас є Царство, яке не зможе зрушитися, не зможе захитатися. Непохитне! Не скеля Гібралтару, але наша віра може з усією певністю знайти свою опору на Скелі віків, на Ісусі Христі, непохитній Скелі спасіння.

⁴⁵ Я хочу висловити подяку сестрі, що принесла невеличку потрійну скриньку з Біблією всередині для моєї дружини, що знаходиться тут. Вона уклала заповіт з Господом щодо цієї скриньки. Їй вона дуже подобалася. Там якісь... немовби як старовинні малюнки на ній. І вона попрохала Господа... їй, мабуть, аж трошки занадто подобалася ця скринька. Просто така собі звичайна невеличка скринька у формі піраміди. І вона принесла її разом з Біблією моїй дружині. Дякую вам, сестро.

Кожен з ваших даруночків та все інше, що ви даєте Біллі Полу та іншим, вони віддають мені. Я вдячний за все. Нехай Бог перебуває з вами.

⁴⁶ Не забудьте ж, в наступну неділю вранці. Сьогодні, як тільки служіння закінчиться, напишіть своє питання. Якщо не зможете, принесіть його в наступну неділю вранці. Я приїду трошки раніше, і тоді нехай це занесуть мені до кімнати, щоб в мене був час підібрати місця Писання. І в наступну неділю вранці, як Господь зволить, ми відповідатимемо на питання.

⁴⁷ Тепер, тут лежить багато хусточок. І я трошки відсуну їх, просто щоб покласти сюди свої—свої нотатки та свою. . .також свою Біблію, тож, тобто, свою Біблію та свої нотатки, точніше, щоб в мене було трошки місця. Але я. . .я помолюся за кожний.

⁴⁸ В своїх нотатках я йтиму по місцях Писання, часу в мене мало. Я не стану тримати вас, як я протримав вас минулого разу, коли я був тут, десь чотири години. Я пообіцяв сам собі, якщо я записуватиму щось подібне, я буду записувати їх тут сам, чи якось так, щоб мені не доводилося тримати вас так довго.

⁴⁹ Чи доктор Лі Вейл цього ранку тут? Я хотів спитати, чи доктор Лі Вейл. . .Ти тут, Брате Вейл? Підними свою руку, якщо ти тут. Він ззаду? Гарзд, дякую, Брате Рой. І я хочу, щоб ти обов'язково продивився ті нотатки, Брате Вейл. Ти десь там серед людей, що мені не видно, чи в коридорі. Ми маємо пильнувати, не можемо дозволити, щоб стояло занадто багато, начальник пожежників не дозволить, щоб ми робили так, ви розумієте, і, отож, ми не робимо. Я хочу, щоб ти перевірів, щоб моє об'явлення щодо Насіння Змія було вставлено у перший Ефеський Період Церкви, який він пише, переробляє там граматику для мене. Зроблено чудово! І я хочу, щоб ти перевірів це, і нехай тепер хтось скаже що—небудь проти Насіння Змія (чи правильно це, чи ні)! Тож Господь якраз учора дав це мені, розумієте. О-о, це поза всякими уявленнями! Як в мене з'являється проповідь, я просуваюся вперед, і Щось торкається мене. Тоді. . .І якщо я знаю, що це Бог, я приношу це та знаходжу це у Писанні. І тоді в мене є. . .В Цьому ніколи не було жодної помилки, але, від Буття до Об'явлення, йде правдивим, не має значення, що думають про Це люди. І такого стає дедалі більше, починаючи від тих Семи Печаток. Розумієте, того разу це прийшло отак. Тож нехай Господь благословить вас, коли ми займатимемося вивченням. Тепер, у пошані до Слова. . .

⁵⁰ І я думаю, хто—небудь, інженер чи хто там, звук трошки віддається, з цією акустикою. Отож, чи добре чутно мене ззаду? Підніміть руки, якщо так. Чудово!

⁵¹ Тепер звернемося до Біблії, до двох місць у Писанні, і я постараюся викласти проповідь та закінчити вчасно, якщо Господь дозволить. І тепер звернемося до Марка, до 5-го розділу, та до Першої Царів, 10-й розділ; Марк, 5-й розділ; Перша Царів, 10-й розділ.

⁵² Тепер, але до тих, хто, можливо, тут у нас уперше, це, ми помістили нашу недільну школу в один величезний клас. І ось він, цей клас, тут, бо всі приміщення геть заповнені людьми, і ми не можемо проводити, як звичайно, окремі класи, і ми проводимо невеличкий розбір по Слову, спілкуємося разом. Ми не. . . Ми не є ніякою деномінацією. В нас нема деномінації. Ми просто вільні в Господі, і ми не хочемо ніякого фанатизму. Ми просто навчаємо Біблії і Їй одній тільки. І Господь є такий добрий до нас, що Він підтверджує це та виявляє, що це є правдивим. І Вона дає нам велику розраду.

⁵³ І тепер, ласкаво просимо до нас, будь-коли. Ось, я тут не постійно, але в нас тут є декілька чудових пасторів; Брат Невілл, один з наших пасторів; Брат Кепс, іще один з наших пасторів; і Брат—і Брат Коллінз, Вільбур Коллінз, іще один, наші пастори. І потім в нас є інші з інших частин, наших церков, що перебувають у спільності. Якщо ви десь з—з Техасу, тут браті Мартини, і Брат. . . Що то за брат, що приїжджає з вами сюди? Цього ранку я щось не бачу Брата Блера. О-о, Брате Блер, я не побачив тебе, Брате Блер. Брат Руддел, он там, це одна з церков на 62-й, одна з сестринських церков тут. Брат Джуніор Джексон, сидить тут же біля Брата Блера, я бачу його зараз, іще одна з наших сестринських церков. І в нас зібralися церкви з усєї країни, звідусюди.

⁵⁴ Брат Джек Палмер, коли їхав сюди, я думаю, вони трошки розігналися, на новому авто свого сина, начебто як, розумієте, начебто як трошки вийшов за межу допустимої швидкості, і сталася аварія. В нього ушкоджено шелепу, і він не зміг їхати, він повернувся додому. Тож з ним все гаразд. А Брат Бен, тут, іще один з наших братів звідси з Кентуккі, він подзвонив йому сьогодні вранці, щоб дізнатися, чи не потрібні їм гроші чи що-небудь, чим церква могла б їм допомогти, він сказав, що все нормально. І він робив поворот на занадто великій швидкості, і налетів на якийсь гравій, і йому розбило шелепу чи щось таке. І вони подзвонили звідти, коли він заїхав своїм авто на якусь пошту чи щось таке, і—і подзвонив, щоб за нього помолитися.

⁵⁵ Брат Біллі Коллінз також, ми знаємо, дуже сильно прищемив великий палець на руці, поламав кістку, я чую, і довелося її вправляти. Тож ми хочемо пам'ятати його в молитві.

⁵⁶ І тепер, причина, чому ми піднімаємося. Коли ми складаємо присягу, мимо проносять прапор чи що-небудь таке, ми завжди стаємо "струнко", чи віддаємо честь, чи, принаймні, встаємо, щоб виявити пошану до своєї країни, і ми повинні робити це, що стосується нашого прапора. І як тоді стосовно нашого Господа, коли ми читаємо Його Слово? Давайте—но зараз встанемо, коли ми читатимемо Святого Марка 5, і почнемо з 21-го вірша. Тепер слухайте уважно кожне слово, коли ми читатимемо.

А коли Ісус знову переплив човном на той бік, зібралася до Нього сила народу, і був Він біля. . . моря.

І приходить один зі старших синагоги, на ймення Яір, і, коли побачив Його, упав Йому до ніг,

Та благав Його вельми, кажучи: Донечка моя помирає; благаю Тебе, прийди та поклади Свою руку—руки на неї, і щоб вона видужала та. . .жила.

Ісус пішов з ним; і за Ним йшов великий натовп, і тіснили Його.

А жінка одна, що дванадцять років була хвора на кровотечу,

. . .чимало натерпілася від багатьох лікарів і витратила все, що мала, і ніщо не допомогло, ба, навпаки, ще гірше було їй,

Як почула вона про Ісуса, підійшла через натовп іззаду та доторкнулася одержі Його.

Бо сказала: Якби мені тільки торкнутися Його одержі — я видужаю.

І тієї ж миті висохло джерело її кровотечі, і тілом відчула вона, що видужала від недуги.

А Ісус, одразу відчувши у Собі, що вийшла з Нього сила, обернувся до. . .народу та й спитав: Хто торкнувся Моєї одержі?

Учні ж Його сказали Йому: Ти бачиш, що натовп тіснить Тебе, і питаєшся. . .Хто торкнувся Мене?

А Він озирався, щоб побачити ту, що вчинила це.

Жінка ж, в страхі й трепеті, знаючи, що сталося з нею, підійшла, та впала перед Ним ниць, та оповіла Йому всю правду.

А Він сказав їй: Дочко, віра твоя уздоровила тебе, іди в мирі та будь здорова від своєї недуги.

І поки Він ще говорив, приходить хтось із дому старшого синагоги й каже: Донька твоя померла, чого тобі турбувати Вчителя ще?

А Ісус, як почув слова сказані, Він сказав до старшого синагоги: Не бійся, тільки віруй.

І Він не дозволив нікому піти з Собою, тільки Петру. . .Якову. . .Івану, брату Якова.

І Він прийшов, приходить у дім старшого синагоги і бачить метушню і коли. . .і тих, що ридали та голосили вельми.

І, прийшовши, сказав Він до них: Чого ви метушитеся та плачете? Дівчина не вмерла, але спить.

І насміхалися з Нього. Він же, випровадивши усіх, взяв батька, й мати, й дівчинку, дівчинки (точніше), і, потім, тих, що були з Ним, та увійшов туди, де лежала дівчинка.

І промовив Він до дівчинки, і Він. . . (вибачте мені). . .
взяв Він дівчинку за руку та й промовив до неї: *Таліта кумі,* — що у перекладі означає, — *дівчино, кажу тобі, встань.*

І тієї ж миті встала дівчинка та почала ходити; їй же було. . . дванадцять років. І дивувалися всі дивом великим.

Він же повелів їм, сказавши, щоб ніхто не довідався про це; і Він наказав, щоб дали їй щось попоїсти.

57 У Першій Книзі Царів, 10-й розділ, ми читаємо такі три вірші.

А цариця Шеви, коли почула про славу Соломона, щодо Імені Господа, то прийшла випробувати його загадками.

І прийшла вона до Єрусалиму з дуже великим почетом, з верблюдами, що несли пахощі. . . дуже багато золота й коштовного каміння, і, прийшовши до Соломона, він. . . говорила вона з ним про все, що мала на серці.

А Соломон дав їй—їй відповідь на всі її питання, не було нічого невідомого цареві, чого він не розповів би їй.

58 Помолимося.

Господи Ісусе, коли ми читаємо ці розповіді Біблії, наші серця підстрибують від радощів. Бо ми знаємо, що Ти є Бог і Ти ніколи не міняєшся. Ти ніколи не міняєш Своїх методів, Ти ніколи не міняєш Своїх доріг, Ти навіки залишаєшся Богом. І ми молимо, Боже, щоб цього ранку Ти виклав нам тлумачення цих місць Писання, які Ти хочеш об'явити нам, щоб нашим серцям розрізнитися, щоб величний Святий Дух прийшов сьогодні поміж нас та розрізнув наші думки та наші серця. І нехай не залишиться нічого, що наші серця не. . . були настільки наповнені радістю, коли ми вийдемо звідси, щоб ми сказали подібно отим, що йшли з Еммаусу того вечора: “Хіба не палали нам наші серця, коли Він промовляв до нас дорогою?” Ти навіки залишаєшся Богом, а ми, Твої голодні діти зібралися цього ранку. Бо написано: “Людина житиме кожним Словом, що виходить з вуст Божих”. Благослови нас у нашому зібранні та усіх цих людей, Господи, що приїхали за сотні і, так, за тисячі миль. Ми молимо, щоб, коли вони поїдуть додому, щоб їхні серця були вдоволені добром ласки та благодаті Бога. Бо ми просимо це в Ім'я Ісуса. Амінь.

59 Дуже незвичний текст, три слова, за якими я хочу говорити, зі всього того, що було прочитане. Ви, можливо, скажете: “Це так мало, три слова зі всього, що ти прочитав, часточка з двох розділів Біблії”. Але я—я зробив це задля основи, щоб узяти оці три слова: *Доводячи Своє Слово.*

60 Знаєте, є одне місце Писання в Біблії, у Першому до Солунян 5:21, де написано: “Все перевіряйте, твердо тримайтеся того, що добре”. Коли що—небудь доведено, це буде доведено або як “правильне”, або як “хибне”. І коли щось під знаком питання, це має перевірятися, поки ти не дізнаєшся, що є правильним. І тоді,

коли ти побачиш, що є правильним, Вона сказала: “Тримайся твердо”. Іншими словами — “Вхопись за це, не відпускай його. Тримай це твердо!” Іншими словами — “Міцно тримай це, щоб воно не вислизнуло”. Твердо тримайся того, що добре, після того, як це доведено як “правильне”. І будь-що з того, що доведено як “неправильне”, в такому разі відпусти це якомога швидше, відійди від цього. Ніколи не тримайся за те, що є хибним.

⁶¹ Отож, це можливо, що стійкі Християни, прекрасні люди часом тримаються, тримаються не за те, що треба, вважаючи, що це є правильним. Але, в такому разі, все це має бути перевірено, чи то є “правильне”, чи “хибне”. І це наш обов’язок — всіх нас, оскільки ми розраховуємо на те, що підемо на Небо, коли прийде Ісус. І це є обов’язок служителя, коли на розгляд виноситься будь-яке питання, що він розв’язує його і потім доводить це перед людьми, щоб вони зрозуміли, бо ніхто не хоче опинитися в тому, що є “хибним”, триматися за те, що є хибним.

⁶² Тож в нас є місце Писання (а Ісус сказав: “усі Писання мають справдитися”), що ми повинні все перевіряти. І тоді — “тримайтеся твердо, — тобто, — тримайся міцно, вхопись за це мертвою хваткою. І не відпускай це, твердо тримайся того, що добре”.

⁶³ Я пам’ятаю в школі, я чомусь навчився, і багато хто з вас навчився тому самому уроку. Коли ти розв’язав задачу, зробив її, можна взяти відповідь та перевірити її цією задачею. Хто з вас робив так? Звичайно ж, усі ви. І тоді—тоді вже не потрібно тобі турбуватися, чи правильна твоя відповідь, чи ні, відповідь на задачу перевірено самою задачею. І тому ти знаєш, що в тебе правильна відповідь. Якщо кожен вправу в тебе на дошці чи на аркуші паперу перевірено, задачу перевірено за допомогою. . . відповідь перевірено за допомогою задачі, тоді у тебе все правильно. Ніхто не зможе сказати, що це неправильно, ти маєш одержати. . . І якщо ти виконуєш свою роботу акуратно й правильно, і саме так, як це повинно робитися, і твою відповідь доведено, ти можеш сісти та спокійно відпочити, з певністю, що ти одержиш найвищий бал за це, за ту роботу на аркуші паперу, яку ти здаєш, бо це доведено, доведено самою задачею.

⁶⁴ Ось, є також одна стара приказка, що каже: “Доведи це, і я повірю в це”. Ось, так кажуть в нашому штаті, в одному з наших штатів країни є такий девіз: “Я з Міссурі, покажи мені”. Розумієте, іншими словами — “Доведи це мені, я з Міссурі”. Але це не завжди спрацьовує, тому що Бог, у кожному періоді, справджував та підтверджував ту роботу, яку Він визначав для того періоду, та говорив про це у Своему Слові. І щоразу, коли Боже Слово підтверджувалося в тому періоді, більшість відкидала Його. Тож — “Доведи це, і я повірю в це”, — це не так. Ти можеш мати віру тільки коли Бог дає тобі віру. Віра — це дар Божий. Яким би релігійним ти не був, все ж такі повинно прийняти. . . ти мусиш мати віру. А твоя віра може знайти свою опору, якщо ти Християнин, тільки на доведеному Божому Слові.

65 Отож, пам'ятайте, Бог відділив Свого Слова кожному періоду та передрік, що станеться в цьому певному періоді, про який Він говорив. Отож, якби Мойсей прийшов з посланням Ноя, це не спрацювало б. Якби Ісус прийшов з посланням Мойсея, це не спрацювало б. Або хтось з пророків прийшов з посланням іншого пророка, це не спрацювало б. Але, через Своїх пророків, Він відкривав повноту всього Себе та Свого плану. Тому Біблія, до Неї не можна ані додати одне слово, ані відняти від Неї одне Слово.

66 Тому якщо ти доведеш свою задачу своєю... своєю відповідь своєю задачею, тоді чому б не довести ту відповідь, яку ми зараз одержуємо за допомогою Слова цього періоду? Якщо Біблія каже, що в цьому періоді має статися певна річ, це є в Біблії, і це станеться. В такому разі, якщо твоя відповідь, яку ти намагаєшся розповісти людям, якщо це доводиться цією Книгою, в такому разі це є правдивим, це є правдивим. Або не є.

67 Отож, ми бачимо іще одне, потім ви, безсумнівно, чули, як кажуть: “Бачити — це вірити”. Це іще одна стара приказка, що є в нас тут, але і це не спрацює. Це не спрацює, бо людина може сидіти і дивитися на що-небудь, просто перед собою ж, і вони не бачать цього. Слово “бачити”, англійське слово “бачити” має так багато різних значень. Слово *more* може означати “велике водоймище”. А *бачити* може означати “розуміти”. *Бачити* може означати “дивитися на це”. І, о-о, можна приводити найвсілякіші слова. Та коли ти кажеш: “бачити — це вірити”, — ти помиляєшся.

68 Коли ти *розумієш* це, ти віриш цьому. Ісус сказав: “Якщо людина не народиться згори, вона не зможе *побачити* Царства”, іншими словами, — “*зрозуміти* Царства”, бо Царство — це Святий Дух у тобі. Тож ти мусиш зрозуміти, чім це є у тобі. І єдине, як ти зрозумієш його — це зіставляти те, що воно змушує тебе робити, з тим, що, як каже Біблія, воно змусить тебе робити. Тоді твою задачу розв'язано, розумієш. І, тоді, Він є тим Святим Духом.

69 Отож, бачити — це не є вірити. Я можу довести це за допомогою відчуттів тіла, розумієте, що бачити — це не є вірити. Я не бачу цієї пляшечки оливи. Я не бачу її, бо вона стоїть в мене за спиною, і все ж таки в мене є певне відчуття, яке говорить мені, що вона в мене в руці. Розумієте? Ось, я не бачу її, це неможливо. А тепер я не можу взяти її, це неможливо, і все ж таки я вірю цьому. *Оце* ось є бачити, значить — вірити; *оце* ось — відчувати, значить — вірити. А тепер я заплюшу свої очі, я не можу ані побачити, ані помацати її, але якщо вона буде стояти близько до мене, і я зможу вловити її запах, я все одно вірю, що вона там. Отож — “Віра — це сутність сподіваного, доказ”, — не побачити, не покуштувати, не помацати, не понюхати або почути. Ти віриш цьому! А у віри повинно бути певне місце опори. І все, що суперечить Слово Божому, віра в Бога не зможе знайти собі місця опори, якщо тільки це не є Божа обіцянка. І там вона займає своє Вічне місце.

70 І перед обличчям всіх цих не-...століть сумніву та всього іншого, через які ми пройшли та в якому ми живемо сьогодні, у найгіршому з усіх, перед обличчям всіх цих сумнівів, Бог іде просто далі, доводячи Свої Слова як правильні, як Він робив у кожному столітті. Він...Невірство не зупинить Бога, воно не стане Йому на перепоні. Мені все одно, як сильно не вірить цей світ, Це все одно станеться. Невірство не зробить нічого, тільки засудить невіруючого. Невірство відправить невіруючого до Пекла. Воно обкраде його в кожному благословінні, яке Бог обіцяв йому, але воно ніяк не стане Богу на перешкоді — іти просто далі з віруючим. Розумієте, невірство не зупинить Бога, воно тільки зупинить невіруючого.

71 Ти скажеш: “Я...Завтра сонце не зійде, я його зупиню”. Спробуй. Розумієте? Все гаразд, в тебе нічого не вийде. Бог визначив йому порядок і сказав, що воно сяятиме, і воно сяятиме, ось і все, Він сказав, що воно сяятиме. Під ним можуть бути якісь хмари, але воно все одно сяє так само. І ти не зможеш зупинити Бога цим. Він, це. . .

72 Як Він виявляє Своє Слово людям? По-перше, Бог, знаючи, що там будуть невіруючі. . .Ось, дивіться—но за мудрістю Бога; знає, що там будуть невіруючі, і що більшість будуть складати невіруючі. Він, знаючи наперед, заздалегідь визначив певне насіння для кожного періоду, що повірить Цьому. І тепер, якщо ви помітите там, бо кожний період приходить точно за Його Словом, все своєчасно, Богу ніщо не стане на перешкоді. Він іде просто далі, і кожен порух відбувається ідеально правильно. Ми думаємо, інколи, це спрацює неправильно. Але не переживай, Його годинника підведено точно до секунди, і все працює ідеально правильно.

73 Іноді, коли я озираюся та бачу оцих Ріккі та Ріккеток, що ми їх маємо сьогодні, та на вулицях, і як усе йде далі, я думаю: “О Боже!”

74 “Підожди—но хвилинку, — каже Він, розумієте, — Мій годинник йде ідеально точно. Я повинен поставити тебе на ту саму основу, на яку Я поставив ту першу людину, в ті дні. І Я поставив тебе на ту саму основу, що й Лютера, і на ту саму основу, що й Уеслі”. Бо, розумієте, в ті часи гріх знали не так, як тепер. А коли ми тепер одержали більше знання, аніж було в нас тоді, і коли ворог приходить як потоп, Дух Божий піднімає прапора проти нього. Розумієте? І ось сьогодні, ми більше знаємо, більше розуміємо, тож ріки невірства течуть на повну силу, але Бог піднімає прапора проти цього. Але, пам’ятайте, Він завжди...Причина, чому Він—Він визначив всьому цьому статуси. Він передвістив усе це через Своїх пророків, що це станеться. І коли праведники бачать, як оце все підтверджується, тоді вони пізнають, що Це є правильним. Незалежно від того, що там хто каже, вони знають, що Це є правильним.

75 Ми знаходимо там у—у—у, я думаю, це у Першому до Солунян, Він сказав: “Він задалегідь призначив нас до всиновлення, Ісусом Христом”. Бог не каже: “Тебе Я оберу, а тебе не оберу”, — але Його передбачення знало, що ти чинитимеш. Тож передбаченням Він може встановити все в порядок, і Він зробив так, що все діє Йому на добро, і тобі на добро.

76 У Бутті, Бог сказав Адаму та Єві, що станеться, коли вони втратять віру в Його Слово. Отож, Він поставив перед ними правильне й неправильне, і Він сказав: “В день, коли ти скуштуєш від нього, того дня ти помреш”. І Бог мав на увазі саме те, що Він сказав. В Нього завжди так — Він має на увазі саме те, що Він каже.

77 Сатана схилив її до того, щоб не вірити Цьому, бо сатана сам ніколи не вірив Цьому. Він не вірить Цьому, тож він схилив її повірити в те. І він і досі чинить те саме і навчає інших тому самому, і вони втрачають віру в Це, як втратила й вона. Бог сховав Свій народ в укріпленні за стінами Свого Слова — це єдина ваша оборона. Не твоя деномінація, не твій батько чи твоя мати, з цим усе гаразд, але — за стінами Божого Слова. Це є те місце, де віруючий знаходиться під захистом — за стінами Слова. Коли той невеличкий прохід було проламано якимось “цікаво, чи правильно Це, чи ні? А що як ні”, — приходить роздумування та займає місце віри, вони зламали бар’єри. А Бог дотримав Своє Слово, Він виконав Його. Сатана спробував змусити її повірити...не повірити Цьому.

78 Або вдавання в роздуми, не роздумуй над Цим! Ти—ти скажеш: “Ну, я вважаю...” В тебе нема такого права. Коли Бог каже що—небудь, саме—саме так, як Він сказав, саме це й треба робити. Ти скажеш: “Ну, я думаю...” Але викинь з голови всі думки. Нехай той розум, що був у Христі, буде в тобі. А Христос — це Слово! Нехай це Слово буде в тобі. Всі інші слова хибні, Христові Слова правильні! Інші вірять йому та всім його роздумуванням, як повірила й вона, помізкувати: “Ну, навіщо Богові робити це? Хіба *оце* ось — це не все одно, що Оте?” Якщо це суперечить Слову — ні! Тож, все що завгодно, будь-який вчитель, будь-який коментатор Біблії, все що завгодно, що навчатиме тебе чи спробує змусити тебе повірити чомусь такому, що хоча б на йоту відрізняється від того, що каже про це Біблія — це фальшива наука. Це сатана, знову ж, точно як це було з Євою. Бог іде просто далі, не має значення, що чинить той, що чинить сатана, Бог іде просто далі, доводячи, що Воно є таким.

79 Тепер, дивіться, що він сказав Єві: “Авжеж, ви не помрете. Ви будете мудrimi”. Це те, чого шукає сьогодні цей світ — наукових доказів, якогось людського знання. І він сказав: “Авжеж, ви не помрете”.

80 Але Бог вже сказав був: “Ви помрете”, — і Бог довів, що це є так. І ми бачимо це, Він мав на увазі те, що Він сказав. Сходіть

сюди на кладовище, дізнаєтеся, чи мав Він це на увазі, чи ні. “В день, коли ти скуштуєш від нього, того дня ти помреш”. І коли ти сходиш сюди та перевіриш кого захочеш, у будь-якому періоді, не було жодної людини, що прожила б тисячу років. Бог підтвердив отак Своє Слово, Він чинитиме так щоразу.

⁸¹ Але, пам’ятайте, Він дотримується всіх Своїх обітниць благословіння, як Він дотримується й Своїх проклять. Через те, що вони з’їли від нього, того дня вони померли; і Він доводить це вам, що вони справді померли того дня, коли вони з’їли від нього. Він також дотримується кожного Слова, яке Він сказав щодо Своїх благословінь. Бог дотримується кожної обітници! О-о, я люблю це. Ти маєш обрати, що ти захочеш: Його благословіння — коли повіриш; або Його прокляття — коли перекутиш Це. Якщо ти перекутиш Це та віритимеш перекрученій частині Цього, тоді тебе проклято. Якщо ти віритимеш Цьому саме так, як Він написав Це, і триматимешся за Це, тоді тебе благословлено. І Воно завжди суперечить науці, завжди суперечить людському науковому способу виявлення різних речей. Бо Він дотримується кожного Слова — і Його благословінь, і Його проклять.

⁸² Коли чоловіки та жінки так нагрішили у допотопному світі, він, . . . проти Його правдивого Слова, Адам та Єва згрішили проти правдивого Слова. Але, і всі наступні покоління починають чинити те саме. Він проголосив їм смертний вирок, і, врешті-решт, дійшло до цілковитого повного знищення всього на землі, було поховано під водою, було повністю змито водою.

⁸³ Отож, той самий Бог, що навів цілковите знищення на все, що було на землі, на кожну рослину, на кожне створіння, окрім тих, кого Він зберіг та підняв над землею, все, що, як Він обіцяв, Він зробить, Він і зробив. І той самий Бог, що обіцяв воду, і дотримав Своє Слово, той самий Бог обіцяв вогонь, і Він дотримав Своє Слово. Він дотримає Своє Слово.

⁸⁴ Отож, отож, що Він вчинив? Як вони пізнали Його Слово? Бо в кожному разі, як Він чинив, підтверджував Себе, перш ніж Він нанесе якусь шкоду або вчинить суд, Він завжди посилає людям Слово і завжди попереджає людей. О-о, я люблю це! В такому разі ми можемо точно побачити, де ми.

⁸⁵ За днів Ноя там були всілякі служителі та асоціації, і за днів Ноя там були всілякі релігії, бо Ісус сказав: “Як було за днів Ноя, так буде й при приході Сина людського”. Але ось на сцену вийшов пророк, і він почав робити дещо, почав будувати ковчег. І Бог послав Свого пророка, Ноя, щоб довести, що Він послав був Своє Слово, та сказати їм, що гряде знищення, що Він не міг терпіти того, як—як чинили люди, що Він мусив був знищити людину, яку Він створив колись.

⁸⁶ Отож, Слово приходило до пророка, завжди. Він ніколи не змінюється. Малахія 3, сказано: “Я Бог, і Я не міняюся”.

87 Ноя було послано до наукової епохи з ненауковим Посланням. Ноя було послано до інтелектуальної епохи з неінтелектуальним Посланням. Його було послано до епохи науки, коли в нього було Послання віри та обітниць для наукової епохи. Тож чи могли б ви повірити в те, що наукова епоха повірить ненауковому Посланням? Епоха визначних інтелектуалів, і, в такому разі, чи повірили б ви, що в них буде віра у щось таке, що видавалося цілковито безглуздим людському розуму? Але Бог завжди робить це таким чином. Ной був підтвердженим пророком Господа, і це є Боже Послання цієї години. Він повинен був повірити цьому, люди повинні були повірити його Посланням після того, як його було підтверджено Господом, що це є Боже Слово, і що Бог дотримає Своє Слово.

88 І ось, те саме сьогодні. Ми при завершенні часу. Отож, тим людям слід було б пізнати, розумієте. Отож, ви помітили, Ной був прообразом євреїв, яких буде переведено через Горе. Енох був прообразом справжнього Послання, перенесення Церкви, бо Енох було забрано, і потім прийшов потоп. І вони обидва. . . Першого пророка, Еноха було забрано з дороги, щоб Ной міг продовжити зі своїм—зі своїм. . . Бог міг продовжити з Ноєм. І тепер Церкву буде забрано, щоб Бог міг знову мати справу з євреями, з залишком євреїв, зі ста сорока чотирма тисячами, як ми вже розібрали це по Писанням тут.

89 Але перед обличчям всієї наукової, невіруючої епохи Бог підтвердив Своє Слово обітницю як правдиве, наславши на них потоп. Отож, пам'ятайте, за днів Ноя, на землю ніколи не падав дощ. Бог вчинив так, що з землі піднімалася пара та напувала, але дощу не було ні разу. Але Ной сказав: “Піде дощ”. Отож, це було. . .

90 Вони могли взяти якийсь інструмент, та запустити його в небо, та сказати: “Там нема ніякої вологи. Там нема дощу. Ми можемо довести, що там нема дощу”.

91 Незалежно від того, що сказала наука, Бог сказав: “Піде дощ”, — тому воно і виконалося. Отож, що вчинив Бог? На мою думку, коли хтось з них трошки струсонув земну кулю та змістив її зі своєї орбіти, тоді її темна сторона повернулася у цей бік, тепло землі в холод, тільки створилася волога. А цей світ був вкритий, перше, і атмосфера там угорі, вогкістю у повітрі, просто зібралося у вигляді хмари, і почалися опади, ось і все.

92 Отож, ми знаємо сьогодні, що там вгорі є вогонь, бо в землі є газ. І Біблія сказала: “Небеса й земля з сильним гуркотом відійдуть, а земля, розпечена, розтопиться”. Тож ми знаємо, що це знаходиться там угорі, тож так само, як було за днів Ноя.

93 І тепер пам'ятайте, Послання часу Ноя було тільки через віру і не доведене науковим чином. Але, сьогодні, Послання є згідно Слова Божого і доведене науково. Спочатку прийшов Ілля, чинив чуда, нічого не проповідував; просто ходив з місця на місце,

чинив чуда. Наступного разу він прийшов у вигляді Івана Христителя, він прийшов, не чинив чудес, просто проповідував. А третього разу, коли він приходить, там є і чуда, і проповідування. Бачите? Бачите, як воно є? Дивіться, як Писання йдуть у нерозривності. Ми могли б витратити немало часу на це, але ми не будемо, ми пропустимо це, бо я вірю, що ви зрозуміли.

⁹⁴ Він вчинив у тому періоді так само, як Він чинив у всіх періодах, і як Він і чинитиме, саме так, як Він і обіцяв вчинити. Бог щось обіцяє, потім Він сходить і доводить Своє Слово як правильні. Всі, хто вірить, всі, хто вірить Посланню того періоду, входять та спасаються. Так буде в будь-якому періоді. Всі, хто не повірив Посланню та посланцю — загинули.

⁹⁵ А всі, хто істинно повірив Слову Бога сьогодні, будуть забрані. Всі, хто не вірить Слову Бога — загинуть з цим світом, бо вони від світу, а все, що у світі, мусить загинути з цим світом. А все, що спаслося в Бозі, мусить бути в Бозі і не може загинути — “Я дам їм Вічне Життя і воскресу їх останнього дня”. Отож, яка це розрада для кожного віруючого — знати, коли ти у Христі, що так само певно, як Бог дотримає Своє Слово та знищить цей світ, Він дотримає Своє Слово, та воскресить Своїх людей, та спасе їх. Він доводить це.

⁹⁶ Він довів Своє Слово обітниці як правдиве Авраамові в його епоху. Зверніть увагу, це було ненауковим, в Авраамову епоху, щоб у сторічного чоловіка та дев'яносторічної жінки, щоб у них народилася дитина, вже геть пережили той вік. Але Авраам не міг цього пояснити. Він пішов до лікаря та сказав: “Лікарю, чи можливо таке?”

⁹⁷ “Це неможливо!” Йде до лікарні та робить приготування для породіллі, чи що там треба, якщо захочете уподібнити до цієї епохи, його назвали божевільним — “Він з'їхав з глузду”.

⁹⁸ Але Бог сказав! І він... Біблія сказала у Римлянам, у 4-му розділі, що “Авраам не захитався в обітниці Божій через невірство, але був сильний, віддаючи хвалу Богові. Бо він був непохитний, як той, хто Невидимого бачить, і був вдоволений, тримався”. Тримався твердо, бо він був цілком переконаний, що те, що Бог обіцяв, Бог був спроможний зробити. А нам належить бути його дітьми. Амінь! Зараз я відчуваю релігійне піднесення, приплив сил, просто подумати про це! О-о. Він довів це, після всіх тих років, Він обернув Авраама, та Сарру — на молоду жінку, і народилася дитина. І Авраам та Сарра прожили... Через сорок п'ять років, Сарра померла, і Авраам одружився ще раз, після того, як йому було вже сто сорок п'ять років, і в нього народилося ще сім синів, не рахуючи дочок. Тоді як в нього вже геть давно минув час дітородження, він був безплідним, в ньому—в ньому не було насіння, ніякого життя в ньому не залишилося ще майже за сто років до цього. Амінь! Чому? Він не зважав на своє власне тіло, він не зважав на мертвість Сарриної утроби. Він зважав

тільки на те, що сказав Бог, і знав, що Бог підтвердить те, що Сам сказав. Амінь! Бог підтверджує те, що, як Він сказав, Він вчинить. Поміж наукового, та антинаукового, та—та поміж чого завгодно, що б там не було, Бог підтверджує, що Він є правий, завжди підтверджує Своє Слово. Він є правий, всі інші неправі.

⁹⁹ Також Він підтвердив Його Лоту, коли Він сказав: “Виходь з цього міста, Я збираюся спалити його”. І Він сказав Авраамові, якщо Він зможе “знайти десять людей”, — Він змилюється над містом. А Він не зміг знайти й десяти людей, тож Він довів, що Його Слово є правильним.

¹⁰⁰ “Звідки з’явиться той вогонь? Тут нема нічого такого на цих рівнинах, тут у цих багнистих ямах”. Але Бог так сказав, і Авраам знав, що це станеться. Лот знав, що Це є так, і він утік на гору.

¹⁰¹ Він обіцяв його насінню бути приходьком у чужій країні, і що люди ставитимуться до них зле, і вони, Авраамове насіння, якийсь час, чотириста років житимуть поміж чужинців, чужого народу. І Він сповнив Своє Слово, точно як Він і сказав, що Він зробить. Авраамове насіння чотириста років жило в Єгипті. Він пообіцяв, також, визволити їх могутньою рукою. Сильною рукою Він визволить народ з єгипетської неволі. І Він додержав Своє Слово. Дивіться, що Йому довелося вчинити, щоб привести тих дітей туди до Єгипту. Здавалося, немовби прийшло, приходило нещастя, і все інше.

¹⁰² Здавалося, немовби це. . . це було жахливо — що Йосипа вважали мертвим, і бідолашний Ісак. . . тобто, Яків, його батько. Тобто, Ісаку, його батьку. . . точніше, Якову, ось кому, Ісак був його дідусем. Якову, його батьку — вважати, що його сина вбили звірі. Наскільки тяжким це було для малого Йосипа — усвідомлювати, бідолашному хлопчикові, відірваному від своїх рідних, зрадженому своїми братами, якого кинули в яму, вважали за мертвого, овечою кров’ю обмазали його одіж, там, де вони забили ягня, щоб з’їсти його, обмазали її кров’ю та принесли його батькові, та усвідомлювати оце все. Але Йосип міг пам’ятати одну річ — що рука Господня була на ньому. Він знав, що він віруючий. Не мало значення, як сильно його брати відкидали його, як сильно там не було ніякого співробітництва чи чогось іще, Йосип знав, що Бог дотримає Своє Слово. Коли він побачив те видіння, коли вони всі схилилися перед ним, він знав, що це повинно було справдитися, бо це було **ТАК ГОВОРИТЬ ГОСПОДЬ**. Амінь. Не обходило, наскільки абсурдним це здавалося, Йосип знав, що це є правда. Не мало значення, наскільки тяжким було це завдання, і з чим йому довелося пройти через це, він знав, що одного дня кожен з них вклониться йому до ніг. Як він уявляв собі здійснення цього, коли його ненавиділи? Але він знав, що Бог підтвердить Своє Слово отак, шоразу.

¹⁰³ Отак Він вчинить це і сьогодні! Бог підтвердить Своє Слово отак, не має значення, що каже наука — “Такого не може бути”.

Якими освіченими, інтелектуальними ми станемо, наскільки церкви зійшли до формальності та всього іншого, Бог все одно підтвердить Своє Слово як “правильне”. Стій твердо на тому Слові.

¹⁰⁴ Так, Йосипові багато через що довелося пройти, але, щоб потрапити до Єгипту, але Бог вивів його, в точності як Сам сказав; дуже чудовий прообраз сьогodнішнього дня, якби в нас був час увійти в це. Я вважаю, ми проходили це, раніше, тут у шкіні. Але Бог дотримав Своє Слово, тому що їм треба було залишитися там. Тяжко їм було, тим єврейським дітям там у єгипетській неволі, що перебували під благословінням, і їм було дано плоди землі, найкраще місце, Гошен, побачити, що їм довелося стати рабами; а тих матерів змушували віддавати в руки єгипетського вояка плід своєї утроби, свою любов дитину, і бачити, як він стоїть, та бере великий ніж, та просто розрізає її, та кидає її на землю, віддає її крокодилам на пожертя. Отож, це було тяжким для них, що довелося пройти через це.

¹⁰⁵ Але одного дня народилося призначене насіння, дитина, що була підходящою дитиною. В ній було щось таке, що видавалося незвичайним. Десь далеко в глибині пустелі, одного дня, Дух Святий у вигляді Полум'яного Стовпа зійшов, та осів у куші, та сказав: “Я почув стогін Свого народу, і Я пам'ятаю Свою обітницю. День визволення близько, і Я посилаю тебе туди звершити це”. З палкою в руці, його дружина верхи на мулі, дитина в неї на колінах, він звершив це силою Всемогутнього Бога. Найкумедніше видовище — що—що таке карлючкувата палка проти десяти тисяч списів? Але, розумієте, в цьому був Бог. Все залежить від того, де знаходиться Його Слово. В Мойсея було Його Слово, в фараона були списи. В Мойсея було Слово.

¹⁰⁶ Це все, що йому було потрібно — Слово. Це все, що потрібно тобі сьогodні. Справа не в рекомендаційному листі від якоїсь церкви. Тобі не потрібно, щоб тебе підтримувала якась деномінація. Тобі потрібне Слово, щоб прийняти Схоплення з Цим. Тобі не потрібно якогось рекомендаційного листа. Тобі не потрібна якась довга історія якоїсь школи, щоб зцілитися цього ранку. Тобі треба прийняти Слово — ось як це робиться!

¹⁰⁷ Тобі не потрібно лікарське слово. Якщо лікар каже, що він зробив все, що в його силах — це все, що він здатен зробити. Якщо він каже, що в тебе рак, пухлина, що ти осліпнеш, ти глухий, німий, чим би то не було — це не має значення. Якщо ти зможеш взяти оте Слово до тієї палаючої обітниці куша там, амінь, дещо має статися! Бог доведе, що Його Слово є таким, кожного разу, коли Воно приймається на правильній основі. Ось чого ти потребуєш — Його Слово. Він доводить Його, Він додержує Його. Ти можеш заспокоїтися в упевненості, що Воно є правильним.

108 Він доводить Своє Слово в кожному періоді, найнезвичнішим способом, але Він завжди чинить це так само. Розумієте? Що Він вчинив за днів Ноя, коли Він збирався визволити останок? Він послав їм Ноя, пророка. Він послав Ноя, знак.

109 І тепер зверніть увагу, коли Він приходить визволити дітей Ізраїля, що Він робить? Той самий Його спосіб — Він посилає Свого пророка. В Його пророка є Слово. Ознаки та чуда обіцяного Слова підтримують це, що це в точності є Правда. Ізраїль вирушив до обіцяної країни, бо вони повірили цьому.

110 І в мандрівці по пустелі, сталося так, що вони втратили віру в цього пророка, після того, як бачили Слово настільки підтвердженим. Наречена збилася з кроку (ви знаєте, про що я говорю, у видінні, розумієте — “збилася з кроку”). Там стояв один, його ім'я було Ісус Навин, та Калев, і вірили, що обіцяне Слово є правдивим, без огляду на те, які там обставини.

111 Дивіться, коли вони дісталися до Кадеш-Барні. Біля Кадеш-Барні Мойсей вислав по одному з кожного коліна, щоб пішли розвідати країну, побачити, якою дорогою їм увійти. І він послав свого генерала, Ісуса Навина, котрий був пророком, тож він послав меншого пророка, що був підначальний Мойсеєві. І Ісус Навин слухав Мойсея. І вони послали його, тож він сказав: “Підійте та розвідайте цю країну”.

112 І генерал пішов та взяв по одному мужу з кожного коліна, і вони вирушили в дорогу. Він взяв Калева, свого близького приятеля, бо він знав, що Калев вірив. Вони пробралися до обіцяної країни та повернулися з гроном винограду, яке потрібно було нести удвох. Скажімо, ось він каже: “Отож, щоб у Ізраїля був доказ ще поки вони навіть увійдуть до обітничі. Бачите, в них буде доказ того, що Бог сказав, що це добра країна, і що вона повниться молоком та медом. Це розкішна країна. Це добра країна. Тепер ваш. . . о-о, увесь цей часничок, цибулька і що там іще було у вас у Єгипті. Зараз ми переводимо вас до країни, де молоко й мед. Ви, мабуть, ніколи й не куштували ані того, ані іншого, ні молока, ні меду, там у Єгипті протягом усіх цих років. Вам просто видавали рабську пайку. Але зараз ви прямуєте до цієї країни”. Тож якраз в той час, коли вони знаходилися на відстані одного дня дороги, там у Кадеш-Барні, де було судне місце цього світу, вони зупинилися під цими—цими височезними пальмами там, біля джерел, та отаборилися. Він сказав: “Тепер, щоб дати людям знати. . .” Дивіться, який досконалий, який це справжній, досконалий доказ, як Бог чинить це саме так, як Він чинить і сьогодні. Він сказав: “Отож, Бог сказав: ‘Ця країна — прекрасна’. Тепер, перш ніж ви перейдете туди, я хочу, щоб ви побачили, що ця країна прекрасна. Тож ідіть принесіть мені який-небудь доказ цієї країни та покажіть це народу”.

113 Тож вони прибули туди. І, тепер, завжди, коли ти приходиш, щоб принести доказ, там на дорозі з'являється ворог. Коли деякі з

тих хлопців глянули та побачили тих здоровенних велетнів Ханаану, ох-ох-ох, вони сказали: “Ми не зможемо цього зробити”. Але вони принесли доказ, що та країна знаходилася там. Їх не було ведено хибним шляхом. Бог доводив їм Своє Слово ще навіть до того, як вони увійшли до країни.

114 Невже ви не можете побачити, сьогодні, що якщо ви проїжджаєте тисячу миль, щоб почути Слово, і бачите, як Воно доводиться та підтверджується, це доказ того, що це є прекрасна Країна? Ви бачите, як лежить людина, від якої лишилася сама лише тінь, помирає від раку — “Прийми uzдоровлення”. І коли ми бачимо, як Слова Божі, яким Він прорік ставися в цей день, підтверджуються, це є доказ того, що Він додержує Своє Слово. Там знаходиться прекрасна Країна. Якщо моему життю вже майже приходить кінець, а Бог сходить та знову зберігає мене при житті — це виявляє, що є доказ Вічного Життя. В той час як ти колись і не переступив би порога тієї церкви, зараз ти стоїш у черзі, щоб потрапити до неї. Це доказ. Бог додержує Своє Слово та підтверджує Його тобі, що Воно є правдивим.

115 Проїжджають тисячі миль; прийшов сюди вранці, та визирнув туди, та побачив, як ті люди годують своїх немовлят з пляшечки з-під “Кока-Коли”, якоюсь кашкою, десь о п’ятій годині ранку, розмістившись на тій стоянці. Я подумав: “Боже, я був би найостаннішим лицеміром у світі — дозволити тим людям проїхати всю ту відстань та розповідати їм щось таке, що є неправильним. Бо мені шкода їх, моє серце співчуває їм. Вони голодують і прагнуть за Богом. Поможі мені, Господи, говорити їм Правду, або забери мене з цього світу. Дай мені говорити тим людям Правду, тож допоможи мені, Боже”. Я сказав: “Тримай мене за руку та дай мені пізнати, що є Правдою, і тоді встань за це, через підтвердження, що те, що я сказав, є Правдою. Не дозволяй тим бідолашним людям оманутися. Ні”. Як моє серце повниться такими почуттями, коли бачу вірних людей!

116 Я уявляю, як Ісус Навин думав те саме, того дня, коли він зібрав їх навколо себе, бачив, як вони перуть свій одяг та готуються до третього дня. Так, Він довів це. І ось, що сказав Ісус Навин? Коли вони сказали: “О-о, ми не зможемо зробити цього. Це просто неможливо. Нам доведеться вийти з нашої організації. Нам—нам—нам кінець. Розумієте, ми не змогли б зробити це зараз. Ми просто не зможемо цього зробити, бо це нерозумно”. І коли Ісус Навин привів їх туди, це було у квітні місяці, коли вода стояла високо, і Йордан був майже як ріка Огайо завширшки. Здавалося, немов Бог припустився жахливої помилки.

117 Знаєте, часом буває так, що ти хворієш, і ти кажеш: “Ну, я Християнин. Бог, Він—Він припустився помилки, Він дозволив мені захворіти, а я Християнин”. Хіба ти не усвідомлюєш, що Біблія сказала, що все виходить на добро тим, хто любить Бога?

118 Там, куди привів їх Ісус Навин, Йордан дуже мілкий. Його можна перейти вбхід майже в будь-якому місці, якщо тільки ти не попадеш на яку-небудь яму з водою, де досить глибоко; ти зможеш, і з усіма цими бродами та всім іншим просто там же на—на берегах, де знаходився Єрихон. Авжеж, це, звичайно ж, ти зможеш перейти його вбхід, там не набагато глибше, аніж по гомілку, просто переїдеш його на джипі, автомашиною, переїдеш через нього вєрхи, переїдеш його вбхід чи що-небудь таке. Але він привів їх туди у квітні, під час розливу, коли все навкруги було затоплено майже на цілу милю. Глибина води там була, мабуть, тридцять чи сорок футів. І він сказав: “Третього дня ми перейдемо. Бог так сказав! Скликайте людей та освятить їх, бо третього дня ви переходите через Йордан”. Бачите, як Бог дозволяє статися тій події? Просто зробити так, щоб це, зробити так, щоб люди... просто щоб витягнути Своїх. Що вони зробили? Вони освятилися та приготувалися, без огляду на те, як глибоко стояла вода, і наскільки каламутною вона була, і якою стрімкою була течія. Розумієте, вони знали, що Бог підтвердить Своє Слово.

119 Не має значення, що там, як близько до Йордану ти знаходишся, не має значення, які в тебе обставини, якщо ти тільки зможеш у своєму серці триматися тієї Божої обітниці, Бог підтвердить її, що Це є так. Поміж усього невірства Він все одно підтвердить, що Це є так. Так, Він чинить це. І обставини не зупинять Його, Він все одно вчинить те саме, як Він вчинив і тоді.

120 Зауважте, якраз через Своїх віруючих Він підтверджує Своє Слово. Він може підтвердити Своє Слово тільки... не через невірючих, тільки через віруючих Він може підтвердити Своє Слово. Не має значення, як сильно всі інші кричать, що вони — “О-о, я вірю, брате!” Розумієш, якщо ти віриш, Бог доведе, що це є так, бо ми дивимося й бачимо інших. Як можемо ми сказати, в такому разі? Розумієте, якраз через правдивих віруючих Він підтверджує Своє Слово; не через тих, хто *каже*, що вони вірять, але ті, хто дійсно вірить. Якраз через Своїх віруючих дітей Він підтверджує Своє Слово.

121 Отож, в нього були віруючі. Стара прорість вимерла — невірючі, що казали: “Ми не змогли б це прийняти”, — Він дав кожному з них загинути (чому?), кожному з них, крім віруючих. Хто залишився? Мойсея було забрано у Славу. А невірючі вигинули в пустелі, і це були їхні діти. Перейшло тільки двоє, і то були віруючі — Ісус Навин та Калев. Вони були віруючими, вони були тими, хто перейшов. Це єдине, як Бог може виконати це — через Його віруючих дітей. Ви вірите цьому? Гарзд. Сяме Його віруючі вчинили це. Він застосував їх, щоб перейти з ними. Розумієте?

122 Тепер я хочу, щоб ви звернули увагу, Він чинить це так у кожному періоді. Він чинить це кожного разу тим самим методом, Він повинен застосовувати віруючих. І, в такому разі, для того, щоб зробити так, щоб віруючі відповідали тому Слову, Він

повинен задалегідь призначити його тому періоду. Ви розумієте це? Він повинен задалегідь призначити цій речі бути там, щоб вона відповідала виклику того періоду. Чи дійшло це до вас? Чи відчуваєте ви це? Чи бачите ви це? Чи розумієте ви це? Це те, що відбувається сьогодні — Він призначив його для цього, Своїм передбаченням. Коли Він призначив, у Малахії 4, це мусить статися. Коли Він приходить та задалегідь призначає чомусь статися у Своєму Слові, Він повинен довести, що Його Слово є таким. Коли Він призначає чомусь статися і каже, що це станеться, Він знає, що те насіння буде там точно в той час. Він задалегідь призначив Наречену, Вона буде там! Буде Схоплення, Вона буде там! Він визначає це Своїм передбаченням. Розумієте, це нічим не зупинити.

123 Коли Бог сказав їм: “Ось, Я даю вам обітницю про обіцяну землю. Я сказав вашому батькові, Авраамові, що його діти якийсь час, чотириста років житимуть тут”.

124 І ось, Мойсей сказав: “Я пророк Господній. Тепер пильнуйте та побачте те, що я пророкую. Якщо це збудеться, тоді ви пізнаєте, що мене послано Господом, бо ви пізнаєте, що Бог вже сказав це вам. Отож, отож, якщо я пророкую *оце*, і це стається, і *оте*, і це стається, і *оце*, і це стається, шоразу так само, отож, ви пізнаєте, що мене послано Господом, щоб сказати вам. Отож, існує обіцяна країна, що Бог обіцяв її. Розумієте? І Бог обіцяв цю країну. Отож, це добра країна, вона тече молоком та медом. Йдіть за мною”.

125 І як вони вийшли до пустелі, через яку він повинен був перейти, вивести їх до пустелі, туди, куди Бог сказав йому привести їх, до гори Сінай, тоді Бог зійшов перед усім Ізраїлем, з Полум'яним Столпом, і підтвердив, що, як Мойсей сказав — так воно й було, доводячи, що це є правдивим, підтверджуючи Мойсея там — “Мойсей сказав, що Я був на цій горі, Я з'явився йому у вигляді палаючого куша. А тепер в Мене палає уся ця гора”.

126 Вони сказали: “Отак! Нехай Бог не промовляє, нехай промовляє Мойсей. Ми загинемо”.

127 Він сказав: “Я—Я—Я більше не буду цього робити. Я підніму їм пророка, він—він говоритиме до них Іменем Моїм”. Тож ось що Він чинить, в точності те, як Він здійснює Своє Слово.

128 Зверніть увагу, в такому разі, ті, що втратили віру, після того, як вони так близько підійшли до країни, щодо якої вони втратили віру. Тепер, ви, хто робить нотатки, занотуйте Євреям 6, саме там це сказано: “Ті, що раз просвітілись були, стали причасниками Духа Святого; коли бачимо, що вони відпадають, щоб знову відновлятися до покаяння; коли бачимо, що вони заново розпинають собі самим Сина Божого та виставляють Його на відкриття наругу; для таких неможливо спаситися”. Бачите, настільки ж неможливо для тих перейти до тієї обіцяної країни.

129 Люди підходять просто до Хрищення Духом Святим, вони підходять просто до Слова, вони проходять через усі деномінації, та усі церкви, та усі катехизиси, та все інше, та коли справа підходить до того Слова, до тієї лінії кордону, вони кажуть: “О-о, я не знаю щодо Цього, моя церква навчає Цьому не так”. Мені все одно, чому навчає твоя церква, Біблія каже, що Це є ось так. Тоді ти скажеш: “Звідки я знатиму, що Це є правильним?” Він підтверджує це та доводить це!

130 Отож, Біблія того дня, сказала: “Там добра країна, і вона просто повниться молоком, і медом, і буйним виноградом, і гранатами, і, о-о, це прекрасне місце”.

131 Що ж, вони сказали: “Тепер, хто-небудь з вас, проберіться туди, та погляньте на неї, та повертайтеся, щоб ми могли розрадити цей народ. Ми перейдемо туди зараз же, якщо ви усі просто повірите цьому”. І що ж, вони вирушили.

132 І ось вони повертаються, о-о, двоє з них, просто вигукують: “Ну, хвала Богові! Ми бачили її! Ми бачили її! О-о, вона чудесна, подібної їй нема!” Решта ж, ті десять, що стояли поруч, казали: “О-о, ні, ні, ні, ні, ми не зможемо цього зробити”. Хто перейшов туди? Оті двоє! Це так. Оті двоє, бо вони знали, що Бог доведе Своє Слово як правильне. Зверніть увагу, ані розбухлий Йордан, ні, панове, ані затоплені береги Йордану, ані ханаанські велетні не могли їх зупинити. Бог довів, що Його Слово є таким, Він увів їх просто до тієї країни.

133 Він вчинить те саме знову, так, панове, в обітницях сьогоднішнього дня. Він доводить Своє Слово. Незважаючи ні на що, Він доводить Своє Слово.

134 Одного дня Він спинив паші голодним левам-людожерам, щоб довести, що Його Слово є правдивим, що Він міг вирятувати пророка Даниїла. А тих левів постійно годували людським м'ясом. І тих левів тримали голодними, щоб, коли людина падала туди, або дитина, кого вони кидали туди — то була смертна кара, той лев розривав їх на шматки, ця зграя голодних левів. І їм дістався той пророк, зі Словом Господнім до дітей Ізраїля, що пророкувало було, що вони оволодіють таким місцем. І він був там з ними. Але Богові цього було замало, Він хотів довести Своє Слово, що Він може визволяти. І тих левів морили голодом, і кинули туди того пророка, і вони кинулися до нього ось так. Той Полум'яний Стовп став там, (а будь-яка тварина боїться вогню), той Полум'яний Стовп став там, леви вляглися. Він дотримав Своє Слово. Він є той самий вчора, сьогодні та навіки. Бог дотримує Своє Слово, Він доводить його, Він доводить, що Воно є таким.

135 Отож, Він забрав жар просто з самого пекла тієї розпаленої печі, щоб довести, що Його Слово є таким, що Він міг визволити з полум'я. Просто посеред того вогненного пекла, куди кинули тих дітей, і залишалися там довгий час, коли навіть ті люди, що кидали їх туди, сильний жар печі вбив сильних вояків, що

супроводжували їх туди. І Бог дозволив вогню горіти далі, але Він забрав звідти жар. Він доводить! Якщо ти стоїш за Нього, Він стоятиме за тебе. Стоятиме за тебе? Авжеж, точно! Минула година, двері відкрили, і сказав: “Слухайте-но, скільки ви туди відправили, взагалі?” Сказав: “Ми бачимо трьох, що ми відправили туди”. Він сказав: “Там четверо, і один з них зовні подібний Сину Божому”. Розумієте, Він виявляє! Бо чому? Він є Слово.

¹³⁶ І вони сказали: “Бог спроможен вирятувати нас з тієї розпаленої печі, але, все одно, ми не вклоняємося ніякому образу, бо ми стоїмо за Слово”. Будь-який образ, форма релігії — відійди від цього. Бог стоятиме за тебе. Він відніме жар в переслідування. Він відніме життя в рака. Він відніме. . . Він зробить все що завгодно; Він є Бог. Стій за Нього; Він стоятиме за тебе. Він доводить Своє Слово як правдиве, щоразу. Забрав жар з вогненного пекла, спинив пашу левів, і так далі.

¹³⁷ Ось іще одна річ, яку вчинив Бог, щоб виявити, що Він є Богом. Людина стала такою, після перебування там у пустелі, що вони стали обростати вченістю, робити з себе визначних мужів. В них з'явилися якісь організації, що називалися фарисеї, садукей, іродіани і хто там іще. І вони були визначними мужами. Вони ставили один одного священиками. І вони робили інші, подібні цим, визначні речі — ставили первосвящеників, та великих людей, та сановників, та все інше.

¹³⁸ Але Бог, поміж усього цього, Він підняв пророка, сина священика. Ніколи. . . у дев'ятирічному віці пішов у пустелю. Не зміг би прочитати свого власного імені, якби воно було написане літерами розміром з товарний вагон. Чому, чому він зробив так? Він був пророком. Якби він виховувався по освіті свого батька, він би, напевно, став фарисеєм, чи садукеем, чи кимось з їхніх груп. Але в нього було важливе завдання, а саме — оголосити Месію. Бо чому? Бог дотримав Своє Слово та довів його. “Голос того, хто волає з семінарії — ‘Ось, я одержав докторську ступінь’”? Можливо, таке—таке буває у щорічнику, де зібрані дні народження стареньких бабусь, але не в Божому Слові. Він сказав: “Голос того, хто волає в пустелі — ‘Готуйте дорогу для Господа, рівняйте стежки Йому!’” Хіба не готував Він тоді дорогу для Слова, щоб Слово могло проявитися? Аллілуя!

¹³⁹ Хіба ви не бачите, в тінях? Зупинімося тут на хвилинку. За останніх днів буде певне місце, приготоване для того, щоб Слово проявилось, і ми нині живемо від доказу нової Країни, амінь, Сина людського.

¹⁴⁰ Іванове доручення, без освіти, без нічого, залишався у пустелі. Його проповіді були в прообразах. “Сокиру прикладено до коріння дерева”, — ось що він бачив. Вирубав сокирою, збудував собі халабуду, викресав вогню, щоб підпалити дрова. “Ох, ви, гадюче поріддя”, — ось що він бачив. Наймерзотнішою істотою у

хашах, для нього, в заростях, була змія. Сказав: “Ви, гадюче поріддя, хто надохмив вас тікати від наступаючого гніву? Не розпочинайте казати: ‘В нас є *оце*, і ми належимо до *оцього*, а ми належимо до *отого*’, — Бог здатен з цього каміння підняти Дітей Авраамові. Сокиру прикладено до коріння дерева, і кожне дерево, що не родить доброго плоду. . .” Що він робить у пустелі, коли там не. . . ловить собі якусь сарану та інше, він розрізає це і спалює. Розумієте? “Він збере пшеницю до засіків, а половину він попалить вогнем не вгасимим”. Отакий-то муж, навіть без священицького облачення, навіть без священицького головного убору. Розумієте? Він прийшов, обмотаний овечою шкірою, шматком верблюжої шкіри, увесь обірваний, і виходить туди, вуса й волосся стирчать отак, сказав: “Сокиру прикладено до коріння дерева”. Амінь. Він прийшов, безстрашний. Чому? Підтверджувалося Боже Слово — “Бог здатен з цього каміння!” Бог пообіцяв це — “Ось Я посилаю Свого посланця перед Моє обличчя”. Не якийсь надто релігійний, не якийсь науковий чи релігійний доказ, але доказ Божого Слова. Бог додержував Своє Слово, розумієте. Не грамотій, зовсім, але пророк, посланий в Ім’я Господне. Він вчинив це, навіщо? Щоб підтвердити Своє Слово.

141 Отож, ті священики казали: “Отож, ми знаємо, що за останніх днів прийде дехто, тож ми вишколимо кожного з наших хлопців та приготуємо до цього. Кожен з вас, хлопці, мусить мати диплом коледжу. Ви маєте прийти сюди. Жодних сумнівів щодо походження, він з’явиться по лінії левитів, бо саме звідти приходять священство”. Але він був не священиком, він був пророком! А це за Божим обранням. Він не повинен був походити з певної деномінації чи з певного родоводу. Це Боже обрання, через призначення, передбачення. Він приходять за Божим способом обрання. Тож йому не вірили, бо він не прийшов так, як вони вистроїли, вважали, що він прийде. Це могло б повторитися знову, розумієте, звичайно повторюється. Але ми знаходимо, що він прийшов так, як вчинив Бог, щоб довести Своє Слово.

142 Зверніть увагу, Він зробив так, що діва зачала, щоб довести Своє Слово. Ісаї 9:6, і ми знаходимо це — “Син народився нам, дитя дано”. Отож, ми бачимо, що Він сказав був, що діва має зачати. І Бог зробив так, що діва зачала. Для чого? Щоб довести Своє Слово. Тепер, послухайте всього декілька хвилин, ми будемо закінчувати. Він зробив так, що діва зачала, щоб довести Своє Слово. Це було цілковито. . . Це загнало в глухий кут всіх науковців. [Порожнє місце на півці.—Ред.]. . . піти.

143 Ви зрозуміли це, чи не так? Розумієте, земля знаходиться під прокляттям. Вся земля знаходиться під прокляттям, через Адамів гріх. Та коли це насіннячко. . . Отож, в жінки нема насіння. В неї є певна нива, куди попадає насіння, а не насіння, бо там нема зародку, зародок мусить. . . насіння мусить мати в собі життя. Якщо ж його там нема, це просто певний матеріал, там нема життя. Тож насіння знаходиться в чоловікові. Це причина, чому

насіння змія мало бути в жінці, розумієте, бо це не було насіння Боже. Ми знаємо це. Давайте далі, почекайте, поки ви одержите цю книжку та прочитаете її, і тоді ви—ви побачите, тобто, просто виявиться вам за допомогою Писання, все це просто відкриється так само, як водне хрищення в Його Ім'я, побачите, як воно є. Бог ніколи не помиляється, Він завжди правий. Хоча ви не можете Цього зрозуміти, все одно вірте Цьому. Це в точності є Правдою.

144 І тепер ми бачимо, що Він—Він сказав це, Він спричинив цьому статися. Отож, коли це насіннячко, без чоловіка, проникає у яйцеклітинку на тій ниві, яку Він створив, тоді те насіннячко, той зародок пробирається до яйцеклітини, і хвостик отут відпадає, і воно починає нарощувати клітину за клітиною, живлячися материнським життям, її тілом, і там вона годує його через свій потік крові. І ми бачимо, тепер, вона годує його; не його кров'ю; своєю кров'ю. Ні, не має жодної дрібочки материнської крові. Але воно живиться вітамінною речовиною від матері, але кров не її. Все це знаходиться у системі з її крові, щоб оберігати його від струсу, та іншого, подібного цьому, та води, але там нема жодної дрібочки материнської крові. Мати може помирати від туберкульозу, і народить дитину; їй це не може передатися, бо туберкульоз — це певний мікроб, проникає через кров. Але вона може. . . він може. . . туберкульоз не передається з народженням; уразливості — передаються, але не туберкульоз, бо, щоб вона підхопила цього мікроба, їй потрібно увійти в контакт з диханням матері, перш ніж це зможе передатися. Дитина абсолютно здорова, коли народжується, бо в ній нема нічого від материнської крові.

145 І ось, ми бачимо, що Бог зійшов у цю клітиночку, розумієте, і Він починає множити клітини, споживав вітаміни та іншу речовину від Своєї матері, як і вона. Потім, коли Він стає досить дорослим, щоб їсти Самому, Він починає їсти. І чим це є? Це—це порох земний, з якого з'явилися ви, і життя рослин, і життя тварин, і так далі, і коли Він починає їсти рибу, та хліб, та все інше, клітини починають множитися. І потім, коли воно досягло повної зрілості, у тридцятирічному віці, Він охристився у покоро Івану тут, тобто, Богу, у воді, і вийшов. І що сталося? Голуб, котрий був Богом, спустився з Неба, з голосом, що промовив: “Це є Син Мій улюблений, що в Ньому Мені любо перебувати”. Що Він прийшов виконати? Відкупити ту частину землі. Він був початком творіння Божого. Тому що Бог не є творінням, тільки у Христі Він є творінням, тому що Бог є Вічний і Дух, а Дух не є створеним. Він був початком творіння Божого, і Бог відкупив *оте* тіло. Розумієте, коли Він зійшов — “Це є Син Мій улюблений, що в Ньому Мені вельми любо перебувати”.

146 Тож Він, Бог, зійшов після того, як пройшов через це, і нині кожен син, бо ти їси і народжуєшся від звичайного сексуального народження — те, як ти прийшов; потім, коли доходить до того, що ти проходиш через водне хрищення, потім — хрищення Духом

Святим, потім Дух Святий сходить у хрищенні Вогнем та заявляє про свої права на це творіння, так само, як було з Ним. Дух Святий і Бог — це той самий Дух. Розумієте? Він сходить та заявляє про приналежність цього тіла до воскресіння. І Він воскрес заради нашого виправдання — “Всі, кого Батько дав Мені — придуть, ніхто не загубиться. Останнього дня Я воскрешу його. Навіть жодна волосинка не впаде з голови”. *Оце* ось є початок творіння Божого. *Оце* є продовження творіння Божого. А *потім* уся земля мусить пройти хрищення. І тоді Дух Святий сходить у певному місті, щоб перебувати на землі, і оселя Бога — з людьми, і перебуває з ними, Бог оселився тут на землі. Увесь цей план відкуплення — оправдання, освячення, хрищення Духом Святим — так само, як і тоді.

147 Тепер зверніть увагу, Він дав цій діві зачати, і якраз через це вона й породила Сина, не пізнавши мужа. Це упродовж усіх періодів ставило науку в глухий кут. Це заводить в глухий кут і досі. З Ісаї, мабуть, сміялися, коли він пророк та сказав, що ця діва зачне — “Ну, як таке може бути?”

148 Я уявляю, Ісаю, спантеличеність, коли він почув, як Бог каже: “Я дам їм надзвичайний знак, Я дам їм вічний знак — діва зачне”. І ось, він, знаний у народі, у своєму народі, пророк, підтверджений Богом. І ось, коли він вийшов перед докторами та іншими, з оцим ось твердженням — “Діва зачне”. Розумієте, такого ніколи не було, від початку часу, ще з тих пір, як Бог створив першу людину. Але ось, тепер те, що жінка, яка тут на землі, зачне. Подумати про це в сфері здорового глузду, що якби той пророк розгубився? Але він знав, що Бог дотримає Своє Слово, Він підтвердить його. Я уявляю, як кожна єврейська родина приготувала свою донечку до народження цієї дитини, розумієте, накупили їй взуваночок, та чобітків, чи що там їм одягають, та прищіпочок та приготувалися до—до народження дитини. Минули покоління, але Бог підтвердив Своє Слово! Діва зачала, і вона породила дитину — довело, що Слово Його пророка було Правдою. Він завжди стоїть за них.

149 Цей Син діви був Словом проявленим. І ось, Святого Івана 1, якщо хочете прочитати це. Святого Івана 1, цього пророка, цього пророка, теж. Але цей Син діви був Словом проявленим, початком творіння Божого. Тепер, уся земля є Божим творінням, але її втрачено. Розумієте? В такому разі Він відкуплює цю землю. А ти є частиною землі, і Він відкуплює тебе таким самим способом, яким Він відкуплює всю землю. Розумієте? Отож, цей Син діви був Словом проявленим — “На початку було Слово, Слово в Бога було, і Слово було Бог. І Слово стало тілом та перебувало поміж нами”.

150 Сатана перепробував усі хитрощі, щоб змусити Його підірвати довіру до цього. Сатана перепробував усе, на що він спромігся, щоб—щоб змусити Його підірвати довіру до цього, намагався зробити так, щоб Він прийняв царство без страждань,

намагався зробити так, щоб Він прийняв його без відкуплення (в той час як це було Божим планом в Еденському садку, коли Він забив ягня, що тільки кров'ю Він прийме це), навіть обіцяв Йому всі царства цього світу, якби Він прийняв це. Просто подумайте — яка обітниця!

¹⁵¹ Невже ви не розумієте, мої любі дорогоцінні друзі, в цю хвилину, що сатана дає вам обітницю про... він зробить тебе одним з їхніх найкращих служителів в асоціації. Він посадить тебе на передньому ряду в кожній церкві і зробить тебе дияконом. Він вчинить все що завгодно, якщо ти просто відійдеш від Слова.

¹⁵² Тепер зверніть увагу, застосовує все... дає Йому цей світ та всі царства, Він міг би їх прийняти. Той намагався зробити так, щоб Він порушив оте Слово, бо знав, що вловив би Його просто там же, якби спромігся. Він змусив Мойсея порушити Це, Він змусив Єву порушити Це, але цього разу він не на того напав. Чому? Він був Словом, а той не зрозумів цього. Він Сам був тим Словом.

¹⁵³ Я немовби як бачу його. Ми хочемо обмалювати його начебто як на малюнках для дітей. Я уявляю, як ті широкі чорні крила стоять перед Євою, і каже: “Ну, я скажу тобі ось що, це приємно. Тобі слід спробувати це”.

“Але Бог сказав, якщо ми спробуємо, ми помремо”.

¹⁵⁴ “О-о, ну, певно ж, що ви не помрете. Розумієш? Ох, це дурниці. Це якісь старомодні химерні уявлення. Не вір нічому такому”. Але Бог сказав був так! Бог підтвердив це як правильне. І Він підтверджує це просто зараз же, люди вмирають в цю хвилину. Він і досі підтверджує, що це є правильним.

¹⁵⁵ Зверніть увагу, а коли він прийшов до Мойсея, він сказав: “Мойсею, ти знаєш, що ти запальна людина, ти заводишся з півоберта. Поглянь, що вчинило це зборисько перекинчиків, бачиш. Чому б тобі не вийти просто туди та не сказати їм усе в обличчя?” І він зробив так.

¹⁵⁶ Та коли він напоровся на цю лінію в десять тисяч вольт, йому обпало пир'я, коли він налетів на Нього. Він сказав: “О-о, послухай-но, — сказав, — я дам Тобі всі царства”.

“Написано!” Розумієте? “Написано!”

¹⁵⁷ І він каже: “Якщо Ти Син Божий”. Розумієте, він завжди сумнівався в Цьому. Він і досі навчає інших сумніватися в Цьому. Він навчив Єву сумніватися в Цьому, навчив Мойсея, він навчив усіх інших намагатися сумніватися в Цьому.

¹⁵⁸ Він навчає тебе намагатися сумніватися в Цьому. І ви, що сидите просто тут же зараз, якщо ви хочете, щоб я назвав ваші імена, так було, сатана довго намагався зробити так, щоб ви засумнівалися в мені. Не робіть цього. Сестро, якщо ти вчиниш так, що ж, ти... тобто, не в мені, але просто сумніватися. Просто вір цьому Слову. Ви не повинні вірити мені, але вірте Оцюму.

Розумієте? Якщо я кажу це Слово, це не моє, це Його. Слова мої інші, але Оце є Його. Розумієте? Зверніть—но увагу тепер, зверніть увагу. Я не хочу зараз заглиблюватися в це.

¹⁵⁹ Зверніть увагу, обітниця, всі Його Слова є цілковито правдивими. Він довів Їх. Він довів, бо Він довів, що Він був правдивим Словом. “Людина житиме не самим лише хлібом, але кожним Словом, що виходить з уст Божих”.

¹⁶⁰ Чим, як вона живе? Оцим — “Що ж, якщо ти просто візьмеш дещо з Божого Слова, вона житиме”? Отож, Він ніколи такого не говорив. Чи помітили ви — к-о-ж-н-... “кожним Словом”? Як вона живе? “О-о, вона їсть там”? Ні, вона швидко помирає. Це тіло. “Ну, вона, о-о, вона належить до церкви. Вона вірить всьому, тільки не *Оцьому*”? Вона досі мертва. Чи доходить це до вас?

“Вона може жити тільки кожним Словом, що виходить з уст...” Первосвященика, єпископа, кардинала, пастора? “Бога! Кожним Словом, що виходить з уст Бога”. Як ми пізнаємо, що це є Боже Слово? Він так каже, потім Він доводить Його. Він доводить Своє Слово. Зверніть увагу, в такому разі, якщо це так, твоє визнання не оживить тебе. Твоє церковне членство не оживить тебе.

Зверніть увагу, тільки лише Його Словом, кожне Слово на своєму місці. Ніхто не... Одне слово вбило людську расу. У Біблії, в Об’явленні 22, одне слово так само вб’є всього повністю, його ім’я буде видалено з Книги Життя. “Хто додасть одне слово чи відніме одне Слово”. Жодного слова! Жодного... Ні, я маю на увазі, не—не два слова, просто одне слово! Не одне речення; одне слово! Одне слово! О-о, люди, чи розумієте ви?

¹⁶¹ Ось, я говорю не тільки до цього зібрання. Це записується на плівки, розумієте, і Це йде по всьому світу. Чи розумієте ви, люди цього світу, що одне Слово, одне Слово, не одне речення, не один абзац — одне Слово — це було все, чому не повірила Єва. Принесло... Бог підтвердив це. “Але потім, якщо ви будете дотримуватися кожного Слова — ви житимете”. Вони засумнівалися в одному Слові — принесло смерть людській расі. Але людина житиме не самим лише хлібом, для своєї фізичної сили, але кожним Словом, кожним Словом, саме так, як Воно написано. Біблія каже: “Для Нього не існує приватного тлумачення”. Взагалі нікому ніде не дано права намагатися якось витлумачувати Слово Боже. Бог є тлумач Сам Собі.

¹⁶² Коли Він пообіцяв, Він сказав: “Нехай станеться світло”, — і сталося світло. Він сказав: “Діва зачне”, — і вона зачала. Розумієте, що б там Бог не сказав, Бог доводить це.

¹⁶³ Не має значення, як сильно ти стараєшся думати, що не може бути фізичного воскресіння, і ті люди, що жили у давнину, просто порох земний, і вже навіть і не порох, вони розпалися на кислоти та на газ, з яких склалися їхні тіла. Їхня душа все ще жива. Бог сказав: “Я воскрешу її”. Йов сказав: “Хоч підшкірна черва

сточить моє тіло, все одно в плоті своїй я побачу Бога”. Розумієте, не має значення, кожне Слово мусить бути дотримано, і людина житиме тим Словом. Він воскресив людину з мертвих, після того, як чотири дні була мертвою, щоб довести, що Він є воскресіння й Життя. Коли людина вже чотири дні як мертва і вже смердить, її ніс ввалився за чотири дні. Це так. Перше, що ввалюється, в людській істоті, це ніс, провалюється в трупі, слизнявіє та провалюється. Потім шкіра, жучки, ви...Покладуть тебе у герметично запечатану труну, куди завгодно, але, все одно, підшкірній черві нема потреби з’являтися з-під землі, вона у тобі. Чи помітили ви, як сказав Йов: “Хоч моя—моя підшкірна черва сточить мене”. Не земні черв’яки, там їх не буде, жодного. Ця черва знаходиться у тобі, готова сточити тебе, смерть, що діє у твоєму смертному тілі. Та коли ти одержав Христа, тоді Життя діє у твоєму смертному тілі, щоб знову воскресити тебе. Розумієте? Він воскресив людину з мертвих, після того, як чотири дні була мертвою — “він смердить”, — щоб довести, коли Він сказав: “Я — воскресіння й Життя”. Отож, хто міг би сказати це, крім Бога, розумієте — “Я — воскресіння й Життя. Хто вірує в Мене, хоч він і вмере — буде жити”. Ви вірите цьому? І Він воскресив ту людину, щоб довести, що Його Слово є правильним. Точно!

¹⁶⁴ Зверніть увагу, Він був Словом. Євреям 4:12, якщо хочете це занотувати. Євреям 4:12, сказано: “Слово Боже гостріше за меча обосічного, розпізнавач думок та намірів серця”. Це так? “Розпізнавач”. Щоб довести, що Він був Слово, що Він вчинив? Петро прийшов до Нього, його ім’я було Симон. І він прийшов до Ісуса, і Він сказав. . .присів там, і Ісус, як тільки той прийшов, Він сказав: “Твоє ім’я — Симон, і ти син Йони”. Неосвічений, ніякої наукової ступені в нього за спиною, в нього не було нічого, але просто такий собі звичайний рибалка, ніякої освіти, Біблія сказала, що він був “невчений та простий”, але він став єпископом церкви Єрусалиму. Чому? Чому? Ісус сказав йому, хто він, як його ім’я, і як ім’я його батька. І він пізнав, що то було Слово, бо Біблія сказала: “Господь ваш Бог підніме пророка, подібного Мені”, — і то повинен був бути пророк, а після Малахії і до Месії не було обіцяно ніяких пророків, чотириста років без пророка. І ось там був муж, підтверджував, тобто, доводив Своє Слово цьому чоловікові, якого було призначено до Життя, сказав: “Твоє ім’я — Симон, віднині. . .Ти син Йони, віднині ти зватимешся ‘Петро’”. Подумайте—но про це! Кому Він це довів? Чому Він довів це Слово не. . .Чому Він не довів це Слово Кайяфі? Він був Богом, Він знав, що Кайяфа ніколи не повірить цьому. Але цього чоловіка було призначено до Життя, він пізнав Це одразу ж.

¹⁶⁵ Одного разу, коли стояв у натовпі, де іще один чоловік декількома днями пізніше пішов та знайшов свого приятеля під горою, миль за п’ятнадцять від того місця, де вони проповідували, привів його туди наступного дня. Він стояв там серед людей, і

підійшов туди, де був Ісус. Ісус озирнувся, Він був Богом, розумієте, в Нього було розпізнавання. Воно виявило це, розумієте, справджуючи Слово, Він довів Слово.

Отож, деякі з них сказали: “Знаєш, той муж є Словом”.

166 “Дурниці, — сказали ті священники, — той хлопчина — ні. Ні. То не Слово”.

167 Сказав: “Ви знаєте, що кажуть Писання: ‘Господь наш Бог підніме пророка, подібного Мойсею’. А це Він. Послухайте-но Його”.

168 І ось, Він сказав: “Ти, ось ізраїльтянин, в якому нема підступу”.

Той сказав: “Раббі, звідки Ти знаєш мене?”

169 Він сказав: “Перед тим, як Пилип покликав тебе, коли ти був під деревом, Я бачив тебе”. Він знав, хто повірить Цьому.

170 Той сказав: “Раббі, Ти — Син Божий. Ти є Слово”. Ісус довів, що Він є Слово, за допомогою Слова.

171 Зверніть увагу на ту жіночку біля криниці. Вона очікувала на Месію. Вона не мала нічого спільного з їхніми величезними зібраннями, та деномінаціями, та всім іншим, що було в них у ті дні. Вона очікувала на Слово. І ось якийсь Муж, одного разу, сидів там, такий собі звичайний Чоловік, сидить при дорозі, сказав—сказав: “Жінко, принеси Мені пити”.

172 Вона сказала: “Ну, подожди-но хвилинку, Він, мабуть, намагається підчепити мене”, — можливо, вона подумала у своєму серці, бо її знали як жінку з поганою славою. Сказала: “В Тебе ж бо... Навіщо Ти задаєш мені таке питання? В нас тут сегрегація. Ти—Ти—Ти просто... Ти юдей, ми самаряни, не... таке не в звичаї, це неправильно — щоб Ти прохав мене про таке”. Розумієте?

173 Він сказав: “Жінко, якби ти знала, з ким ти розмовляєш, ти б просила в Мене пити”.

174 Вона сказала: “В Тебе, пити? Я навіть не бачу ні відерця, ні тросу. Як же Ти дістанеш мені води з цієї криниці?”

Він сказав: “Не про цю криницю Я кажу”. Розумієте?

175 За якусь хвилину, вона сказала: “Дивний якийсь цей Хлопець”. Тож вона почала піднімати чебер з водою, витягувати.

176 Сказав: “Що ж, вода, що Я її даю, буде джерелами води, гейзерами, що струмують у Вічне Життя, і у твоїй душі”.

177 “Ну, — сказала вона, — тепер, подожди-но хвилинку, я—я так розумію, що Ти юдей”. Сказала: “Тепер, ви, юдеї, — сказала, — Ти хочеш сказати мені, що Ти більший за нашого отця Якова, що викопає цю криницю?” Він був Богом Якова. Розумієте? Сказала: “Ти хочеш мені сказати, що Ти більший за—за Якова, що викопає цю криницю?” Зовні був як звичайний Чоловік, розумієте. Це все,

що ти бачив — звичайного чоловіка. Сказала: “Ти кажеш, що Ти більший за нашого отця, Якова, що викопав криницю, і він сам пив з цієї криниці, і його худоба? Ну, для нас це просто благословіння — пити з цієї криниці, яку викопав той пророк”.

Він сказав: “Угу”, — Він сказав.

“І ми вклоняємося на цій горі. Ви ж кажете — ‘в Єрусалимі’”.

178 Він сказав: “Спасіння — від юдеїв, жінко, ми знаємо, про що ми говоримо”. Він сказав: “Ви вклоняєтеся самі не знаєте чому”. Юдеєві належало знати Слово, розумієте, як Цьому належало бути. Але, розумієте, тепер Він спостерігав. Навіщо? Він збирається. . .Що Він збирається вчинити? Довести Своє Слово. Розумієте? Чому, вона сказала. . .Він сказав: “Між іншим, піди візьми свого чоловіка та приходьте сюди”.

І вона сказала: “В мене нема чоловіка”.

179 “Ну, — промовив Він, — ти сказала правду, бачиш, бо в тебе було їх п’ять, і той, що ти його маєш нині, не є твоїм чоловіком”. Розумієте? Дивіться! Дещо сталося, розумієте, дещо прийняло Життя. Тепер, якби цього не було там всередині від початку, якби в неї не було представлення від передбачення, це ніколи б не ухопилося.

180 Там були священики, казали: “Цей чоловік — Вельзевул”. Розумієте, ніякого представлення.

181 *Вічне Життя* — “ти завжди був”. Розумієте, в тебе є Вічне Життя, існує лише одна його форма — це Бог. Ти був Його атрибутом, Він думав про тебе і знав тебе перше закладин світу, в Його розумі. Розумієте?

182 Вона озирнулася. Погляньте, в якому—в якому гріховному стані вона перебувала. Але, розумієте, Він не міг—Він не міг досягнути того священика, бо священик був освіченим грамотієм, богословом у Слові, але ніякого представлення на Небі, розумієте, його взагалі не було в Божих думках. Але ця жіночка — була. Вона промовила: “Пане, я бачу, що Ти пророк”. Це було все, що Він хотів, щоб вона побачила. Розумієте? Промовила: “Ми віримо, що Ти пророк, я вірю, що Ти пророк. Отож, ми знаємо. Ми зараз не розуміємо про пророків, бо вже минуло доволі часу, ми знаємо, що прийде Месія. І коли той Месія прийде, Він буде Словом. Розумієш, Він знатиме таємниці серця, Він чинитиме те саме, що—що Ти вчинив там”. Сказала: “Ти маєш бути одним з Його пророків, щоб передвістити Його, чи щось таке”.

Він сказав: “Я — це Він”.

183 Що Він робив? Він доводив Своє Слово, доводив Своє положення, доводив, ким Він був. Бог був у Христі, примиряючи світ з Собою. А Бог є Слово. Гаразд. Він втихомирив вітри та хвилі, щоб довести пророцтво Ісаї — “Дадуть Йому ім’я — ‘Сильний Бог, вічний Батько’”. Розумієте? Він також примножив хліби та рибу, цей народжений від діви Син. Для чого? Щоб

довести Слово. Усе Писання повинно було справдитися. Він довів Слово, сказавши, що Він був проявленим Єговою. Він був початком творіння Божого. Бог у творінні, Бог з крихітною часточкою того творіння тут, в якій Бог жив Сам. Він був початком того творіння Божого — “Від Нього народиться багато синів”. Зауважте, Він також примножив рибу. Він є Словом і доказом Слова.

¹⁸⁴ Тепер, слухайте уважно, оскільки ми наближаємося до кінця. Того дня, про який я прочитав декілька хвилин тому, ось, коли Він прийшов до будинку Яіра. Він зайшов всередину, коли той прибув туди. Тепер, пам’ятайте, Яір був священником, віруючим, що ніяк не міг перетнути ту лінію кордону. Він хотів вірити в Ісуса, але йому було боляче порвати зі своєю церквою, бо там сказали: “Кожного, хто віритиме в Нього, буде виставлено з церкви”. Отож, слухайте тепер уважно, в завершення, хочу вашої пильної уваги. Слідкуйте за цим. Я вірю, що Ісус знав це, коли Він перетинав море, бо Він знав усе. І коли Він перетнув море, зупинився там, і ось туди приходить той священник. Його донечка дуже важко захворіла, лікарі відмовилися від неї, сказали: “Вона вже при смерті”. Отож, настав час діяти.

¹⁸⁵ Можливо, це до тебе цього ранку, настав час тобі діяти. Розумієш? Можливо, ти дуже хворий. Можливо, ти впевнився, що ти неправий. Можливо, це так. Бог прискорює події, приходить час діяти.

¹⁸⁶ Тепер уважно. І він прийшов, йому було все одно, що казали всі інші, не криючись, приходить і падає Ісусові до ніг. Оце так крок для—для освіченого грамотія — прийти до Того, про Кого в нас нема жодного запису, щоб Він хоч колись ходив до школи. Як приходить чоловік, що, як вважалося, знав усе богослов’я, приходить до Мужа, якого вважали за “нечестивця, дикуна, божевільного, що Він, мовляв, не в своєму розумі, з’їхав з глузду”. Вибачте мені цей вираз, але — “Він просто звичайний дивак цього дня”, — всі думали про Нього так. Як кажуть у нас сьогодні, вуличною мовою — “Дурник!” Як я проповідував якомсь на днях про гвинтик та про гайку [англ. слово “nut”, що перекладено як “гайка” (в цьому реченні), також має значення “дурник” (в попередньому реченні).—Прим. перекладача], ви розумієте. Розумієте, ось ким Він був для громадськості, просто звичайний повсякденний... Кажуть: “Ну, Ти не в своєму розумі! Ти божевільний! Ти ненормальний!” Тепер, ось чоловік, що володів усією вченістю, приходить до Того, про Кого говорили, що Він несповна розуму. Він змушений був зробити це.

¹⁸⁷ Тепер дивіться за нею. Це буде трошки болючим, але це піде вам на користь. Розумієте, іноді поштовх пробуджує тебе.

¹⁸⁸ Зверніть увагу, Він прийшов та підійшов до цієї мертвої дівчинки, що померла, мабуть, ще за години до того, і її поклали,

та наклали на неї бальзамуючої рідини, та обклали цим усе ложе. В ті дні вони так робили, просто відносили їх та ховали їх у отворі, на одрині. Вона лежала на ложі, вся обкладена квітами.

¹⁸⁹ І, о-о, цей добрий пастор, Яір, я уявляю, що він був чудовим пастором, всі любили його. Бо, розумієте, я можу довести це, бо він у своєму серці вірив в Ісуса. Але він просто ніяк не міг прийняти рішення, бо йому перестали б шосуботи чи щопонеділка принести чек. Розумієте? Він просто ніяк не міг прийняти рішення. І ще одне, люди, той шалений престиж, який був у нього поміж людей, вони б сказали: “А ти знаєш, Яір ударився у фанатизм. Розумієш, він пішов туди з тим фальшивим пророком. Саме так він вчинив, туди, де усі ці так звані ознаки та все інше, отой Пророк з Галілеї, знаєш, Ісус з Назарету”.

¹⁹⁰ Зараз ми не віримо в таке, це звучить як блюзнірство, але ось як це було тоді. Розумієте? “І, колись, як воно є зараз, так буде й тоді”. Розумієте, те саме!

¹⁹¹ Тепер, зверніть увагу, він пішов туди. І він ніяк не міг цього зробити, але прийшов час, коли він був змушений зробити це. Йому довелося це зробити. І ось він приходить, і знаходить Ісуса, просто перед всіма іншими, і падає Йому до ніг, і каже: “Господи! Господи!” Ви знаєте, що це таке? Право панування, право володіння. Це так.

¹⁹² Розумієте, багато хто з людей хоче, щоб Ісус був їхнім Спасителем, але не їхнім Господом. Розумієте, *Господь* — це “володар”. Так. Ти кажеш: “Ісусе, Ти спаси мене, і нехай я залишуся тут, і все буде гаразд, і я займатимуся своїми справами. Отож, Ти не втручайся в мої справи. Але Ти можеш бути моїм Спасителем, але не моїм Господом”. Він хоче бути Господом, розумієш, і в такому разі Він є твоїм Спасителем.

¹⁹³ Але ось, він каже: “Господи, Спасителю!” Розумієте? “Я. . . моя донечка, моя єдина дитина, їй дванадцять років, лікарі відмовилися від неї”. Жодних сумнівів, що священник міг би сказати ось як: “Знаєш, всі говорять про Тебе як про фанатика, але, знаєш, Господи, я—я—я вірю Тобі. Я вірю. Я знаю, що в Тебе є розпізнавання. І єдине, що я хочу, щоб Ти сказав — просто прийди, поклади Свої руки на неї. І тоді скажи мені, що робити, я це зроблю”. О-о, зараз ти кудись наближаєшся!

Сказав: “Я прийду. Я прийду”. І Він вирушив.

¹⁹⁴ Після того, як його декілька годин не було, ось прибігає вівтовник, як звичайно було в ті дні, голова посипана попелом, каже: “Не турбуй цього Чоловіка, твоя донька померла. Вона вже мертва, її вже приготували та поклали”.

¹⁹⁵ Ох, його сердечко! Ісус обернувся та поглянув на нього, а він: “Ох! Ох! Ох!”

¹⁹⁶ Він промовив: “Хіба Я не сказав тобі?” Тепер, що Він там вчинив — Він пообіцяв був Яірові. Тепер Він має довести це.

Амінь. “Я сказав тобі. Просто лише вір, і ти побачиш славу Божу”. Отож, Він знав, що Він робив. Він сказав, що Він не робить нічого, поки Батько перш не виявить Йому. Святого Івана—Святого Івана 5:19: “Я чиню лише тільки те, що Батько виявляє Мені”, — тож Він виявив Йому, що мало статися.

¹⁹⁷ Тож коли Він увійшов до будинку і став там біля тієї холодної застиглої оболонки, що лежала там, вона хворіла не один тиждень. І її виснажене бліде тільце, не могла нічого їсти, і гарячка та все інше, і вона—вона померла. Її всю оприскали бальзамуючою рідиною та всім іншим. І лежала там, ви розумієте, на ложі та на всьому іншому, збиралися її загорнути та покласти її в могилу, і вони клали. . . в них була невеличка церемонія, обкладали її квітами. Ісус підійшов. І всі — “О-о, Яіре, твоя донечка померла! Ох, батьку Яіре, ох! Нам так шкода тебе, та все інше”.

¹⁹⁸ Він сказав: “О-о, тихше, від вас надто багато шуму”. Він сказав: “Нашо вся ця ваша веремія?” Ви бачите? “Ця веремія, ви просто. . . ви—ви йойкаєте та голосите. Дівчинка не мертва. Вона спить. Тс-с”.

¹⁹⁹ І що вони тоді вчинили? Коли вони почули, як Він сказав, що вона не мертва, вони. . . Сказано: “Вони підняли Його на сміх”. Іншими словами, Його підняли на глум. “Гу-у! Ну, Ти! Ну, Ти, фальшивий пророк! Ну, Ти, дурилюде! Дівчинка мертва. Лікар сказав, що вона мертва. Ми набальзамували її, ми поклали її. Вона лежить там, вона мертва”. Вони сказали: “Ха-ха-ха! Ну, Яіре, ти говорив про Нього, що скажеш тепер?”

²⁰⁰ Знаєте, що Він зробив? Він сказав: “Ви всі, вийдіть звідси”. Серед такого-от невірства це не спрацює. Отож, чому Він сказав це? Він сказав: “Яіре, якщо ти лише тільки віритимеш, ти побачиш славу Божу”. Отож, це Його Слово. Він має довести це. Гаразд.

²⁰¹ Тоді, коли Він увійшов до будинку, де вони всі голосили, Він сказав: “Вона спить”. Це суперечило науці. Це суперечило здоровому глузду. Вона була мертва, набальзамована.

²⁰² Як тільки вони помирили, їх одразу ж набальзамовували, одразу, як тільки життя їх залишало, їх поливали тими пахошами та всім іншим, та загортали, та готували до виносу. Розумієте, ховали їх, ховали їх одразу ж, що ж, іноді навіть і не повідомляли родичів. Ви знаєте, Ананія та Сапфіра; Ананію вже поховали, коли Сапфіра. . . Ананію, коли прийшла Сапфіра; його вже винесли та поховали, розумієте. Їх, одразу ж, як тільки вони помирили, на них наносили оту рідину, і виносили їх, і ховали їх. Розумієте?

²⁰³ Тож її вже приготували до поховання, але хотіли дочекатися татка, щоб він глянув на неї, перш ніж її будуть виносити. І коли Він прийшов, і вона в такому стані, і Він сказав: “Вона просто задрімала”

Що ж, вони сказали: “Ну, цей Хлопчина точно божевільний!”

204 І тепер, що Він вчинив? Він вже сказав був, що вона спить, Він повинен був довести Своє Слово. Він не міг цього вчинити перед тією групою, тож Він сказав: “Виведіть їх усіх”. І я просто бачу, як Він поглянув на Яіра та сказав: “Ти все ще віриш?”

“Так, Господи”.

205 “Ти і твоя жінка, зайдіть—но сюди. Петре, Якове та Іване, ви підете зі Мною”. Вони зайшли туди, і проказав оце слово — *талі́та кумі́*, що означає — “Дівчинко, вставай”. І Він підтвердив Своє Слово, вона просто лише спала. Це так? Він довів тут, Його Слово було правильним. Незважаючи на їхнє невірство, Він все одно довів, що Його Слово є правильним, розбудивши її, бо Він сказав, що вона спала. Вона спала.

206 Одного дня Він вчинить те саме, кожному правдивому віруючому, бо Його Слово обіцяло зробити це. “Тих, хто у Христі, Бог приведе з Собою”. Розумієте — “Тих, хто у Христі”.

207 Що зробила ця єврейська дівчинка? Я вже почав відходити від цього місця Писання тут, але я—я буду—я буду триматися його. Я знаю, що, можливо, вже трошки пізно, і за декілька хвилин ми перейдемо до молитовної черги. Можливо, я не побачу вас аж до наступного тижня, але давайте—но почекаємо хвилинку. “Людина житиме не самим лише хлібом”. Розумієте? Зверніть увагу, дозвольте—но мені просто проштовхнути це зараз, щоб виявити вам. Чому Ісус пробудив цю єврейську діву? Через те, що вона знала, що вона не мертва? Передбачення. В точності так само, як Він вчинив Лазареві. Розумієте? Можливо, того ж дня померло багато юних дівчат, Він не промовив до них ні слова. Він знав, що у цієї було Вічне Життя. Розумієте, Він не будив усіх інших.

208 Гляньте—но, коли Він вийшов з Єрихону, вони казали: “Тут, цей приятель тут!” Безсумнівно, вони казали: “Ти пробуджуєш мертвих? Ти кажеш мені, що Ти можеш воскресити мертвого, в нас їх тут ціле кладовище, прийди, пробуди оцих ось”. Розумієте, Він не звернув на них жодної уваги. Розумієте, навіть і не подумав цього зробити, бо Він знав, що Він був Словом.

209 Зверніть увагу, вона просто лише спала. Він знав, що цей батько прийде. Отож, ця дівчинка, розумієте, Він знав, що ця єврейська діва просто лише спала. Бачите, праведник не помирає. Ісус прийшов, щоб відкупити праведників. А *відкупити* — це означає “повернути туди, де ти був колись”. Розумієте? Він не міг відкупити невіруючих, не має значення, які освічені і скільки в них було докторських ступенів. Він не міг їх відкупити, тому що вони були тими, хто не підлягав викупленню; вони повинні були йти до свого місця призначення. Але, за передбаченням, Він знав, що Лазар вийде з могили. Він також знав, що в цієї дівчинки було Вічне Життя. Тож вона була не мертва, вона просто лише спала. І коли нашу роботу на землі буде завершено, якщо ми не доживемо

до Його Приходу, ми не можемо померти, ми просто лише заснемо. Він довів це тут. Він доведе це ще раз. “Хоч підшкірна черва сточить це тіло, все ж я прокинуся в Його подобі”.

210 Він довів усі Свої Слова, усі Свої Слова. Просто подумайте про це — усі *Свої* Слова! А Його Словом були ви. Він був Словом, а ви були частиною Його Слова. І це є причиною, чому вас послано сюди — щоб підтвердити ваше місце у житті. Я—я—я не думаю, що до вас це дійшло. Розумієте, Він є Слово. Тепер ви розумієте це?

211 Він був у ступнях ніг, в Лютері; у стегнах — в Уеслі; у плечах — в П'ятидесятниці. Розумієте, що я маю на увазі? Він є Голова. У вас є певна частина, що з'єднує це разом, ця година, за якої ми живемо тепер; не та частина, де ступні ніг, не та частина, де стегна, не та частина, де плечі, але та частина, де шия. Це так? Вона з'єднується з головою. Оця ось частина тіла. Тих, що сплять в Ісусі, Бог приведе з Ним. Сурма Божа пролунає, і мертві у Христі воскреснуть першими. Це так? Розумієте, ти став частиною того Слова, ти став частиною Його. І ти приймеш Його Ім'я, щоб визнати це, розумієш, тебе вміщено туди, охрищено в Його Ім'я, в Його Тіло — “Одним Духом нас усіх охрищено в одне Тіло”, — ось сюди, в точності в те саме положення. Він ніколи не міняє Свого методу. Якби... Хто вірить, що рання церква була в Ньюму? Хочу побачити, хто вірить в це? Як їх було охрищено? Гаразд. Розумієте, Він є незмінний Бог. Ми довели це. Ми могли б сидіти тут до опівночі, доводячи це, і йти все далі й далі. Розумієте, незмінний! Розумієте? Ти є в Ньюму і є частиною Його, бо ти був частиною Його мислення. Перш ніж було закладено світ, Він покликав тебе!

212 Біблія сказала, що звірина на землі... Це деномінаційний антихрист, що прийшов на землю, створив звірину в Римі, котрий був першою деномінацією. А ця Всесвітня Рада Церков формує певний образ звірини, точно як ми й записали в книзі там якось на днях. Зверніть увагу, це формує його, розумієте, антихриста. І Біблія сказала: “Всі ті, чийх імен не записано в Книзі Життя Агнця”, — (коли, при пробудженні?) — “заколеного ще перш ніж було закладено цей світ”, — (твое ім'я було внесено туди), — цей антихрист одурить вас”. Матвія 24:24, каже, що—що “Антихрист буде настільки близько схожий на справжнє, за останніх днів, це одурило б самих обраних, тобто, призначених...” Те саме, обрання та призначення — це те саме, Бог обрав тебе, тобто, призначив тебе ще перш ніж було закладено цей світ. “Одуриць всіх тих, чийх імен не призначено в Книзі Життя”.

213 Даниїл говорив про це, як розумні будуть в той день, і як нерозумні, і так далі. Гаразд, так багато, але я все віддаляюся та віддаляюся, що аж надто—надто далеко, час збігає надто швидко, як на мене. Зверніть увагу, дивіться-но, Він помітив після... Тепер дивіться, що відбулося тут. “Всіх, кого Він знав наперед — Він покликав. Всіх, кого Він покликав — Він виправдав. Всіх, кого

Він виправдав — Він прославив”. Твою мандрівку завершено, ти відживаєш свою частину. Благодать — це те, що Бог вчинив для тебе. Справи — це те, що чиниш ти, на знак вдячності.

214 Довів за допомогою тієї самої Його речі, що Він знав усе, цей народжений від діви Син. Він знав, де у воді була риба, коли Петро та інші проловили неводом і нічого не спіймали. Це довело Його Слово. Це так? Він знав усе.

215 І коли прийшов Йому час платити за Себе податки, було виявлено, що Йому належало все. Він знав, де була та певна рибина, в роті якої була саме така монета, щоб заплатити за... В когось вона випала, а та рибина просто підібрала її. І Він сказав: “Петре, піди та закинь вудку, розумієш, та спіймай ту рибину, та дістань в неї з рота ту монету. І піди та віддай їм, сплати податок”. Ох, так!

216 Лисиці мають нори, і птахи небесні мають гнізда, а в Нього було Слово, Він був Словом, і довів, що це є так. Він завжди доводить Своє Слово. Те саме Він вчинить тепер, у кожному поколінні Він доводить те саме.

217 Після третього дня, після Його смерті, поховання, третього дня Він воскрес, щоб довести Своє Слово, бо пророк сказав: “Я не дам Своєму Святому побачити тління і не покину Його душі у шеолі”, — третього дня, перш ніж могло початися розкладення, за сімдесят дві години. Розумієте, це не тривало повних три дні, бо розкладення починається за сімдесят дві години. Розумієте, Йому не треба було чекати до самого кінця, бо пророк сказав, розумієте, пророк сказав: “Я не дам Своєму Святому побачити тління”. Він довів Своє Слово.

218 Він уздоровляв хворих, калік, щоб довести Своє Слово, яке сказали Ісаї та всі інші пророки.

219 Він послав Святого Духа в День П’ятидесятниці, щоб довести Своє Слово. Ви хочете зараз отримати деякі з цих місць Писання, Йоїл 2:28, Він сказав: “І станеться за останніх днів, — говорить Бог, — Я виллю Духа Свого на кожне тіло, і на Моїх слугинь, і на слугу Я виллю від Духа Свого. Ваші юнаки бачитимуть видіння, вашим старим снитимуться сни, і все інше”. Він довів це вилиттям! Також, Він сказав був ще перед цим, в Луки 24:49, якщо хочете це занотувати, Він сказав: “Ось, Я посилаю на вас обітницю Мого Батька. Але ви позостаньтеся в місті Єрусалимі, поки зодягнетесь силою з Висоти”. Отак от, Він вчинив це, Він послав Духа, щоб продовжувати доводити Своє Слово. Але дивіться, що Він сказав. Чи виконав Він це? Гарзд.

220 Марка 16, Він сказав: “Ідіть по цілому світу, проповідуйте Євангелію кожному створінню”. Як далеко? По цілому світу. Кому? Кожному створінню. “Хто увірує та охреститься — спасений буде. Хто не увірує — буде проклятий, і оці ось ознаки супроводжуватимуть тих, хто увірує”. Він сказав у Марка 4, Він сказав у Івана 14:12, Він сказав також: “Хто вірить в Мене”, — не

прикидається, що вірить, але: “Хто вірить в Мене, ті справи, що Я їх чиню, він чинитиме також”. Для цього потрібен був той самий Дух, що був у Ньому, щоб виконувати ту саму роботу. Навіщо? Дух приходив, щоб виявляти обіцяне Слово в майбутньому. Розумієте, Він зробив певне забезпечення, бо Він знав, що оце все станеться.

²²¹ Отож, після дев’ятнадцяти століть, з церковними періодами, що минули, та всім іншим, що Він пророкував про Лютера, Уеслі, ми тільки-но пройшли через це та бачили, як це було намалювано, і місяць вийшов та продемонстрував це, і Господь намалював це на дошці тут для нас, і виявив це, і зійшов Сам і підтвердив, що це є правильно. Після дев’ятнадцяти століть, і ми знаходимося при завершенні Лаодикійського церковного періоду, Він обіцяв, в Луки 17:30, що цей самий Син людський (Він обіцяв це) об’явиться в дні, подібно як було в Содомі, на землі. Чи виконав Він це? Чи повинно це справдитися? Неможливо. . . Ось, пам’ятайте, Він приходив у трьох іменах: Син людський — пророк; Син Божий — Дух; Син Давида — для Тисячолітнього Царства. Але поміж цим, оце місце з’єднання, тепер, згідно Його власних слів, в день, коли об’явиться Син людський, об’явить Себе як (кого? не як Сина Божого) як Сина людського. Об’явить Себе по-іншому. Отож, до чого це приводить? Малахія 4, в точності. Розумієте, Син людський об’явить Себе не у цілих величезних деномінаціях та у всьому іншому, як було в нас протягом періодів, але Він знову виявить Себе як Сина людського, щоб проявити Малахію 4. “І того дня Я пошлю вам Іллю пророка, і він поверне серця дітей до Віри апостольських батьків, відверне від всього цього деномінаціоналізму, і знову поверне до початкового Слова”, — щоб зобразити оте Дерево Нареченої останнього дня, яке Він обіцяв. “Вечірнього часу з’явиться Світло”, — не протягом туманного дня з’явиться світло; буде день, який не можна буде назвати ані днем, ані ніччю. Розумієте, так будується Тіло. Але та сама Голова, що була тут на Сході, знову тут на Заході — “Вечірнього часу з’явиться Світло”. О-о, подумати тільки, мені просто хочеться заспівати!

Вечірнього часу з’явиться Світло,
 Дорогу до слави точно ти знайдеш;
 У водному шляху є Світло сьогодні,
 Поховані в Його дорогоцінному Імені.
 Молодий та старий, покайся у своїх гріхах,
 І тоді ввійде Дух Святий;
 Вечірні Вогні сяють,
 Це відкрилося і стало фактом, що Бог та
 Христос є один.

²²² І Син людський об’являє Себе у тій самій силі, в якій Він був, (не далі по церковному періоду, через оправдання, освячення, через оце все тут), але Син людський. Хто такий Син людський? Слово! А Слово є діяльніше, могутніше за меча обосічного і розпізнає думки.

що у серці. Що Він повинен був вчинити? Він повинен довести те Слово. Що Він вчинить? Зверніть на це увагу, коли ми бачимо, як це відбувається, погляньте на Нього в тому самому вигляді, в якому Він був тут при початку, Полум'яний Стовп. Подумати тільки! Доводить, що Він є Євреям 13:8, сказано: “Ісус Христос є той самий вчора, сьогодні та навіки”. Хто це? Ісус Христос, той самий вчора, що був Христом, який був у пустелі з Мойсеєм. Кому з вас відомо, що Біблія сказала так? Учора! То був Христос, коли Павло говорив тут сьогодні (ви вірите цьому?) у Новому Заповіті. Потім, Син людський, той самий Христос, за останнього дня. Розумієте? Гарзд.

223 Зверніть увагу також на Івана 14:12, Він сказав: “Справи, що Я їх чиню — чинитимете ви”. Оці всі інші місця Писання, що Він робить? Він зараз тут, доводить (не період Лютера, не період Уеслі, не п'ятидесятницький період, не баптистський період, не пресвітеріанський період, ми пройшли через оце все та довели це історією в Біблії; але що?) період Сина людського, що об'являється, щоб принести оце все, щоб сповнити Слово, коли все повинно сповнитися. Розумієте? Ми бачимо це, і це є правдивим!

224 І, подумайте, тими самими методами, якими Він вчинив уперше, це підтверджено не тільки поміж нами, але це підтверджено наукою. Вони вимушені погодитися з тим, що Це є правильним. Джордж Дж. Лейсі, голова відділу ФБР по відбиткам пальців та документам, сказав: “На лінзи впало Світло. Я сам називав це психологією, але, — сказав, — містере Брангаме, цей фотоапарат не зніме психології. Це було там”.

225 Що це? Свідоцтво, що багато років тому, коли той Полум'яний Стовп був там у тому куші, подібно вихру, промовляв, Він сказав: “Ніколи не пали, не пий, для тебе є певна робота, коли ти підростеш”.

226 Люди казали: “Цей хлопчина з'їхав з глузду”. Мати хотіла вікликати лікаря, я був нервовим.

227 Але що то було таке? Він зійшов просто сюди ж у долину цієї ріки там, ріки Огайо, та сказав: “Як Івана Христителя було послано, щоб приготувати народ для Слова, що повинно проявитися, так буде й з твоїм Посланням”.

228 Як доктор Девіс та інші говорили, що я “з'їхав з глузду”, хотіли викинути мене з церкви, бо я не погоджувався з ними щодо жінок-проповідниць та всього іншого, що не відповідало Писанню. Він сказав: “І ти кажеш, що ти проповідуватимеш і спричиниш пробудження, яке охопить увесь світ?”

Я сказав: “Не я, але Він сказав так”.

Він промовив: “Біллі, тобі наснився страшний сон”.

Я сказав: “Я здаю свою картку зараз же, я більше не ваш”.

229 Він сказав Це, я вірю Цьому, і Він довів Це. Це є добра частка, Він довів Це, довів Своє Слово за допомогою Слова, бо Він є Слово. Розумієте? А що робить Слово? Розпізнає таємниці серця. Це так? Гарзд, це доводиться у Євреям 13:8.

230 І в Нього за останніх днів буде певна готова Церква–Наречена. “Як Він це зробить, Брате Брангаме?” Я не знаю. Але Він сказав, що Він зробить це. Він доведе це. Покликана з–поміж усіх інших, це так, крапчаста пташка, яку покроплено Його Кров'ю. Розумієте? Викликана, вся решта зграї проти Неї. Її відкинуто й зневажено.

231 Але, ця крапчаста пташка, ось, мені все одно, як сильно автор хотів не погоджуватися з Цим, він помилявся. Пам'ятаєте, що робили тій пташці, крапчастій пташці? Їх брали двох, одну вбивали, одну з тієї пари, виточували на іншу пташку, і це було на очищення від прокази, і краплі крові, кликали: “Свят, свят, свят для Господа”. А то була наша Пара — Ісус Христос, якого було вбито, і Його Кров — на нас, кличе: “Свят, свят, свят для Господа”. Всі інші пташки. . . я радий, що моє ім'я в її Книзі; не тут на землі, але там; не на цапиній шкурі, але на шкурі Ягняти. Це так.

232 Буде воскресіння мертвих. Він підтвердить це. Це так. Він доведе це. Буде Схоплення Церкви. “Як це буде?” Я не знаю, але Він доведе це. Його Слово є правдивим. Настане Тисячолітнє Царство. Він доведе це, то є Його Слово. Будуть нові небеса та нова земля. Він доведе це, бо Його Слово сказало так. І там будуть тільки праведні. Він і це теж доведе. Це так. Тільки ті, що зробилися частиною цього Слова (бачите, стануть своєю частиною та займуть своє положення у цьому Слові для свого періоду) — там будуть тільки вони. Бо це є саме тим, чим воно є, Він є Слово. А що таке жінка? Образ чоловіка. А що—що таке Церква? Образ Слова. Бачите, точно так. Бачите? Тож вона буде там, в точності. Тільки правдиві віруючі в Його Слово пізнають Це та зможуть повірити Цьому. І Бог допомагає їм довести це, це так, це є правда.

233 Чи вірите ви тепер Цьому? Чи вірите ви Цьому? Якщо так, дотягніться вірою та торкніться Його одержі, бо Він проходить цією дорогою. Він доведе, що Він є той самий вчора, сьогодні та навіки, Євреям 13:8. “Ось, Я з вами по всі дні, аж до кінця світу”, — Матвія. І Він є Первосвященик, згідно Євреям, Посланню до Євреїв, 4–й розділ, 15–й вірш: “Він є Первосвященик, якого можна торкнутися відчуттями наших слабостей”. Чи вірите ви цьому? Простягніть руку та торкніться Господа. Він є вічноприсутній — “Ось, Я з вами по всі дні”. Прогляньте періоди. “Все перевіряйте. Твердо тримайтеся того, що є добрим”.

234 Отож, якщо ви належите до церкви, яка не вірить, що Він є той самий вчора, сьогодні та навіки, той самий в кожному відношенні, відійдіть від цього. Перевіряйте!

235 Отож, ми кажемо, що Він воскрес з мертвих. Не я сказав це, Слово тут сказало це. Кажуть: “Він воскрес з мертвих”. Він каже, що Він є той самий вчора та навіки. Ви вірите цьому? Він обіцяв, що оце все відбуватиметься за останнього дня, що той самий Син людський проявиться.

236 Отож, пам'ятайте, то не Ісус говорив з Авраамом там, що міг розпізнавати думки в розумі Сарри в нього за спиною. То був не Ісус. Він ще не народився. Але то був муж в людському тілі, якого Авраам назвав “Елогім, великий Всемогутній”. Виявляв. . . І Ісус сказав: “Як було за днів Содому, — тепер пильнуйте, уважно, — за днів Содому, так буде й при приході Сина людського, коли об'явиться Син людський”. Вже більше не як церква, розумієте, ні, вже більше не так: Наречену покликано, розумієте. “Того дня об'явиться Син людський”. Для чого? Щоб з'єднати Церкву з Головою, поєднати, шлюб Нареченої. Клич Нареченого з'явиться просто через оце ж, коли Син людський зійде та з'явиться в людському тілі, щоб поєднати цих двох. Церква має бути Словом, Він є Слово, і ці двоє поєднуються, і, щоб вчинити це, потрібно проявлення об'явлення Сина людського. Не якогось служителя. Я—я не знаю, я. . . Чи розумієте ви, що я маю на увазі? Розумієте, саме Син людський, Ісус Христос зійде у людському тілі поміж нас та зробить Своє Слово настільки реальним, що це поєднає Церкву та Його в одне ціле, Наречену, і потім вона відправиться Додому на Весільну Вечерю. Амінь. Її вже поєднано, розумієте, ми прямуємо на Весільну Вечерю, не на шлюб. “. . . наситите своє тіло. . . самі, всіма трупами сильних мужів, бо шлюб Агнца настав”. Але схоплення — то є відхід на Весільну Вечерю. В той час, як Слово тут поєднується з людиною, і вони двоє стають одно. І тоді, що робиться тоді? Це знову проявляє Сина людського, не церковних богословів. Сина людського! Слово і Церква стають одно. Що б там Син людський не вчинив, Він був Словом, Церква чинить те саме.

237 Як Він доводив Себе протягом періодів? Через пророків, що могли прорікати Слово, пізнавати їхні думки. Ось як Він був пізнаний, оцим ось. Обіцяний за церковної епохи, пройшов до кінця з “і не день, і не ніч”, але вечірнього часу, коли об'явиться Син людський. Це з'явиться знову. “Вечірнього часу з'явиться Світло”. Розумієте? Що Він чинить? Доводить Своє Слово.

238 Тепер, киньмо погляд назад, чи не прийшов Він як діва, чи не прийшов Він так, як сказали, через діву, точніше? Чи не прийшов Він в точності саме так, як Він сказав? Дивіться сьогодні, Він довів Своє Слово, без огляду на те, як багато атеїстів, безвірників, байдужості, Він все одно йшов просто далі, доводив Своє Слово. І ось ми тут, пройшли через цей період усіх церков та всього іншого, перейшли, як і вони, від Малахії до приходу Христа. Усі пророки та все інше припинилося, і вони вдарилися у сановництво і так далі, але, просто в точності, дивіться, якого роду характер Він послав. Точнісінького Іллю, ненависника безсоромних жінок, тих, що накладають на себе шар фарби, пудри, та косметики, та всієї цієї дурниці там. А духовенство, він рубав їх направо й наліво. Виходить з пустелі, ніким не пов'язаний, і сказав: “Месія вже близько. Я узпізнаю Його, коли Він прийде, я представлю Його. Амінь. Не починайте думати, що ви належите до *оцього* чи до *отого*”. Точно те саме, що чинив Ілля!

239 “І за останніх днів, станеться ось що, перш ніж настане день Господній, величний та жахливий, Я пошлю вам, перш ніж настане день Господній, величний та жахливий, Я пошлю вам Іллю пророка, і він поверне Віру дітей назад до батьків”. І дивіться, Віра батьків до дітей — євреї. Бачите? Їхня обіцянка Писання, погани, та від чого вони відпали. Дивіться на цю подвійність, як це досконало, в точності. І ось ми бачимо це, Бог доводить Своє Слово.

240 Схилимо наші голови на хвилинку. Любий Боже, Який воскресив з мертвих нашого Господа Ісуса, щоб довести Своє Слово, і Він є живий сьогодні, доводить Твоє Слово. “Ось, Я з вами по всі дні, навіть до завершення”, — доводить Своє Слово. “Ісус Христос, той самий вчора, сьогодні та навіки”. (Якби там не стояло — “навіки”, може, ви могли б—могли б і спіткнутися об деякі з них). Я не зупинився пояснювати це, Господи. Але, *навіки*, вони знають, це означає просто “певний проміжок часу”. І ось, після цього періоду більше не буде вже навіки, настане Вічність. Тож Він був тим самим Богом, що був у Мойсеї та у пророках. Потім Він прийшов після певного проміжку часу та зробився людиною, проявився як Бог-пророк. І потім в нас був певний проміжок часу, і Він приходить знову. “Той самий вчора, сьогодні та навіки”.

241 Ми думаємо про це, про Соломона, за тієї золотої епохи євреїв, коли ніякі народи не наслідувалися їх торкнутися, і той сильний дар Божий був у тому пророку, такий, що він відкрив цариці всі таємниці її серця, ніщо не втаїлося. Та велична епоха проявляла та виявляла в прообразі, що гряде велика Епоха.

242 І тепер, Отче, то був Ти, не Соломон. То був Ти в Ісусі, бо Він сказав: “Бог був у Христі, примиряючи цей світ з Собою. Він був початком творіння”. Його тіло було відкупленим творінням. І тепер, за церковні періоди церква втратила свою першу любов, і тепер за останніх днів Ти обіцяв покликати групу меншості, крихітну Отару, за останніх днів.

243 Отче, наші серця підстрибують від радощів, і серце моє б’ється швидше, коли я думаю про це і усвідомлюю, що Твої Слова є правдиві, жодне з Них не проминеться. Нехай ці люди сьогодні зрозуміють це, і нехай грішник почне шукати Тебе в цю годину, перш ніж зачиниться брама і часу вже більш не буде. Нехай Наречена, в той час, коли вона починає збиватися з кроку від *цього* та від *того*, нехай вона повернеться у правильний крок, як було виявлено декілька тижнів тому у видінні.

244 Я молю Тебе, Отче, благословити тепер та уздоровити хворих. Тут ось лежать клаптики матерії, хустиночки від... приходять з різних частин. І тепер, у Писанні, Там сказано: “Знімалися клаптики матерії та пояси, хустиночки з Павлового тіла, і це йшло до хворих, і Бог уздоровляв їх”. Отож, ми знаємо, що ми не Святий Павло, але ми знаємо, що справа була не у Святому Павлі,

то була віра людей в нього як у Твого слугу. Господи, ці люди не пройшли б оці сотні миль, якби вони не вірили. Винагороди їхню віру, Господи, коли я...не помазую хустиночку (Павло не помазував їх, він знімав зі свого тіла), коли я тримаю ці хустиночки, Господи, не тому, що це моє тіло, (бо від нього ніякої користі), але це є Твоя відкуплена власність, тож я молю, Боже, щоб Ти вшанував їхню віру. Нехай кожен з них отримає uzдоровлення, заради Царства Божого. Отож, Господи, затяжне Послання, не хотів, щоб воно тривало більше, ніж декілька хвилин, але воно затягнулося на дві години чи більше. Отож, нехай хворі одержать uzдоровлення, Господи, нехай люди побачать, що Ти тут, що я не просто сказав це сам від себе. Це Ти, Господи. І я молю в Ім'я Ісуса. Амінь.

245 Отож, лише хвилин десять. Я не знаю... (Чи—чи роздавав ти їх, які там були?) Біллі сказав, що він роздав якусь кількість. Я попрохав його зробити це сьогодні вранці. А я всього декілька хвилин тому прийшов туди, і в мене не було можливості спитати його, бо я розмовляв з Братом Беном та з іншими, що були там. Мені не вдалося з ним поговорити. Він лише сказав мені, що він роздавав молитовні картки. Молитовна картка Б. сто... (З першої по соту?) Б. Добре, давайте—но, я думаю, молитовна картка номер один, Б. В кого літера Б? Ви можете... Якщо ви можете піднятися, підніміть свою руку, якщо ви можете ходити. Якесь жіночка ззаду. Гаразд, літера Б, номер один, номер два, три, чотири, п'ять, проходите *сюдою*. І я попрошу цих малих діточок обійти там за платформою та сісти зараз тут. Добре. Тепер, тепер я кажу вам, відправляйте їх, ви пройдіть просто отим он проходом там, ви, в кого з першої по п'яту, проходите он тудою та підходьте сюди. Нехай ті, що в проході там, якщо зможуть, пройдуть сюди на свої місця. Тепер, маленькі дітки, що сидять тут, пройдіть там за платформою ось сюди. І я хочу, щоб вони проходили повз оце місце тут, люди, щоб я міг за них помолитися.

246 Тепер, давайте—но поглянемо тепер. Я бачу. Які я називав, з першої по п'яту, чи не так? Один, два, три, чотири, п'ять. Один... Всі, в кого молитовна картка там, номери з першого по п'ятий, підніміть свою руку, побачимо, чи всі вони піднялися. Там є один, два, три, чотири. Одного не вистачає. Один, два, три, чотири, п'ять, літера Б. Чи у всіх у вас номера один, два, три, чотири? Один, два, три, чотири? Де номер п'ять, літера Б? Номер п'ять, пройдіть он тудою, леді. Гаразд, добродію, обійдіть он тудою. Саме так. Обійдіть там та ставайте ззаду, номер п'ять. Шість, сім, вісім, дев'ять, десять. Гаразд, літера Б, молитовна картка номер шість, сім, вісім, дев'ять, десять. Розумієте, ми робимо це, і, таким чином, у вас не буде ніякого безладдя тоді. Шість, сім, вісім, дев'ять, десять. Тепер в мене... я думаю. Чи є у вас картка, добродію, що стоїте отут? Сім? Гаразд, проходите он туди, проходите туди з ними. В мене там тільки двоє, я думаю. Гаразд, номери шість, сім, вісім, дев'ять, десять, молитовна картка

номер шість, сім, вісім, дев'ять, десять. В мене тільки двоє, це. . . У вас є картка, добродію? Ось ви де. Ось вони де. Десять, одинадцять, дванадцять, тринадцять, чотирнадцять, п'ятнадцять. Отож, там один, два, три, чотири, п'ять. Гаразд, шістнадцять, сімнадцять, вісімнадцять, дев'ятнадцять, двадцять. А це один, два, три, чотири. Гаразд, двадцять, двадцять один, двадцять два, двадцять три, двадцять чотири, двадцять п'ять. Один, два, три, обійдіть он тудою, добродію, обійдіть, ставайте в чергу, двадцять п'ять, двадцять п'ять. Допоможіть йому там, нехай він вийде там кудою захоче. Сюди ось, брате, сюди, вам звільнили дорогу, щоб пройти сюди. Люди звільнили дорогу, щоб ви пройшли сюди. Хто-небудь, проведіть його туди, якщо зможете. Нехай він пройде та стане у чергу там. Кажу вам, всадіть його там, і коли назвуть його номер, поставте його у чергу. Гаразд, я думаю, це приблизно стільки, скільки можна—можна буде пройти д'яраз.

247 Тепер, в кого з присутніх тут нема молитовної картки, і ви певні, ви—ви цілком упевнені, що Бог може уздоровити хворого? Підніміть свою руку. Чи вірите ви в це? Скільки з присутніх тут з. . . які знають, що я нічого не знаю про вас, нічого не знаю про ваші недуги? Тут присутні люди, моя скинія, до тих, хто тут уперше, я щось майже нікого не бачу, за винятком цих служителів. Лише он там я бачу одну людину, яку я знаю. Я буваю тут мало, розумієте, і то просто люди, що приїжджають звідусіль. Хто з присутніх тут. . . Дозвольте мені довести це вам. Кому з присутніх тут відомо, що я нічого не знаю про вас? Підніміть свою руку тут. Розумієте, це ваша рука перед Богом, розумієте. Я нічого не знаю про них. Ось, я не знаю, що у мене в молитовній черзі може опинитися хто-небудь, з ким я знайомий, але я не знав, заради чого вони тут. Розумієте, я не знав, заради чого вони тут.

248 Отож, що я намагаюся зробити — привести вас до того, щоб ви побачили це, тож пильнуйте — “Справи, що Я їх чиню, ви чинитимете також”. Чи вірите ви цьому? Чи вірите ви, що Він доведе оте Слово? Гаразд. Чи сказав Він, що Він об'явиться як Син людський наприкінці церковного періоду? Скільком? А цей світ виглядатиме, буде в стані Содому та Гомори? Чи вірите ви цьому?

249 Отож, Біллі, чому б тобі не дати їм проходити повз оце місце тут? Так, все гаразд. Що ж, добре, все гаразд.

250 Він об'явиться наприкінці періоду. Тепер, дивіться, чи усвідомлюєте ви це, в такому разі, що тут цілковита неможливість? Ось, тут у цій черзі стоять люди, яких я ні разу в житті не бачив. Там сидять люди, яких я ні разу не бачив. Але, пам'ятайте, Євреям 4:15, я думаю, це там, там сказано, що “Він зараз є Первосвященником, якого можна торкнутися відчуттями наших слабостей”. Це правда? Отож, якщо Він є Первосвященником, в такому разі Він є Євреям 13:8, в такому разі — “Той самий вчора, сьогодні та навіки”. Це так? Отож, як Він

об'явиться? Як я сказав вам, Він завжди промовляє через Своїх пророків. Він завжди посилає певне—певне—певне—певне послання перед судом. У всьому цьому Він ніколи не змінює Свого методу.

251 Він вирішив у Еденському садку, як Він спасе людину — через пролиття крові невинного. Він ніколи цього не змінював. Ми намагаємося змінити це через освіту, через вавилонські башти, через великі міста і все тому подібне. Ми намагаємося змінити це, але це не спрацьовує. Ми намагаємося змінити це, зробивши Йому цей світ освіченішим. Ми намагаємося зробити це за допомогою деномінації людей. Це ніколи не спрацьовувало. Тільки одне місце, де людина може мати зустріч, щоб вклонитися — під Кров'ю. Ваші деномінації розколюють вас, але під Кров'ю ви є такі самі. Він ніколи не змінює.

252 Отож, якщо Він є незмінний Первосвященик і той самий вчора, сьогодні та навіки, в такому разі Він має дотримати те Слово. Не тому, що ми сказали, що Він дотримає, тому, що Він сказав, що Він дотримає. Розумієте? Отож, отож, якщо Він зробить так. . . Отож, просто зупиніться на хвилинку, обміркуйте. Отож, кому з вас у цій молитовній черзі відомо, що я нічого не знаю про вас, про вашу хворобу? В такому разі підніміть свою руку, вам відомо, що я. . . Кому в цій молитовній черзі відомо, що я взагалі з вами незнайомий? Підніміть свою руку.

253 Погляньте в зібрання, побачте. Тепер, ви, що знаходитесь там, вам не потрібно бути тут, ви просто торкніться Його одежі. Просто промовте, скажіть: “Господи Ісусе, я вірю Тобі”. Отож, скажіть: “Я вірю Цьому. І я—я вірю, що—що Ти можеш об'явити Брату Брангаму, бо. . .”

254 Ось, не тому, що це Брат Брангам, він просто звичайна людина. І, мабуть, якби Схоплення сталося сьогодні вранці. . . Ви думаєте про Схоплення? Якби Схоплення сталося сьогодні вранці, я кажу це у покірливості, жодних сумнівів, що половина цього зібрання, якби ми йшли згідно рангів, згідно того, де нам повинно бути, половина з вас йшли б попереду мене. Це так. Я не. . . Погляньте на відповідальність, що в мене, і як—як недбало я це виконую. Я невідгідний слуга Христовий — знати те, що я знаю про Нього, і потім жити так, як я живу; не аморально, не нечисто, нічого такого, Бог знає, що це є правда. Розумієте? Я стараюся жити правильно, але мені—мені—мені просто здається, немовби я не можу зробити так, щоб це дійшло. Може, це буде хтось інший, можливо, більш освічений чи щось таке, вони могли б донести це до людей. Але потім, хтось має думати, що все одно не всі люди зсягнуть це. Розумієте? Розумієте? Розумієте, Він знає, що Він збирається зробити. Тож я просто відаюся Йому та кажу: “Господи, я у Твоїх руках, роби зі мною як Сам вважаєш за потрібне”. Отож, якщо Ісус Христос є той самий вчора та навіки. . .

255 Отож, мені здається, я знаю цю жіночку. Я не можу пригадати, хто вона, але я знаю її. Звідкись я знаю її. Але я бачив її обличчя, але я—я зараз в цю хвилину не знаю, хто вона. Але я—я—я знаю її, звідкись. Ви незнайомі зі мною? Угу. Мені—мені подумалося, подивився їй в обличчя, мені подумалося, що я знаю її, але я не можу пригадати, хто вона. Але я думаю, вона... Ваш чоловік, часом, не... Чи то не ви та жінка, що працює на... Її чоловік працює на Сім—Сім—Сім... тобто, Сім—Одинадцять чи щось таке, там у Нью-Олбані. Міссіс Еген, це так. Отож, ви були тут і приїхали до церкви. Рою, чи то не до неї ми їздили якось на... Чи то—чи то не вона живе там на горі? Що кажеш? Її сестра. Ось як, ось як було, бачиш. Я пам'ятаю, що Рой та я проїжджали повз те місце, і він припом'янув це ім'я, і Господь послав мене туди та зцілив ту жіночку одразу ж. Так, панове, і я якраз згадав.

256 Отож, але знати, що з вами негарзд, в мене нема жодного уявлення. Ви це знаєте. Але якщо Господь Ісус зможе розповісти їй дещо таке, що вона вчинила. Чи якщо в неї—в неї якісь проблеми з грошима. Можливо, в неї та в її чоловіка якісь труднощі, може, в неї та в її дітей, може, в когось з її дітей, якщо в неї є діти, я не знаю. Але якщо є, можливо, хтось з її дітей ходить туди, куди не слід. Можливо, вона стоїть там, щоб дещо дізнатися про це. Я не знаю. Мені ніяк не дізнатися. Я—я—я не можу вам сказати. Але Він знає. Розумієте? Тож, ви розумієте. Розумієте?

257 Слухайте—но, вслухайтеся в це зараз дуже уважно. Я ніколи раніше не говорив цього у зібранні, але я відчуваю необхідність сказати це зараз. Що таке слово? Це висловлена думка. Отож, як я можу висловити її думку, тобто, як я зможу висловити їй, що у неї в думках? Якесь з думок має бути представлено, а їй не можна цього робити. Тому я мушу висловити Його думку, і якщо це є правильним. . . Якщо це є Божа думка, це буде правильним; якщо це не є Божа думка, тоді це не буде правильним; вона пізнає це, ви пізнаєте це, всі пізнають це. Розумієте, цього просто ніяк не обійти. Це або Бог, або не Бог. Його благодаті достатньо. Отож, вірте, тепер, всі.

258 І хто буде вірити? Що ж, можливо, ви ніколи раніше не бували ані на жодному з зібрань, але чи віритимете ви, якщо Бог вчинить це? І потім, ви, що знаходитеся зараз там, ви, кого не буде у молитовній черзі, ви—ви моліться теж, розумієте. Або навіть якщо ви станете у молитовну, мені все одно, хто ви, просто моліться.

259 Господи Ісусе, ось, я зайняв багато часу, але це Твоє служіння, Господи. І я зробив усе, що, як людина, я здатен зробити, але Ти є Бог, тож все інше — у Твоїх руках, Отче. Нехай пізнають, що Ти є Бог і що Твоє Слово є правдивим. Господи, доведи Своє Слово цього останнього дня, коли об'явиться Син людський. Як Він проявився? Він був Словом. Що таке Слово? Розпізнавач думок та намірів серця. Він знав їхні думки, розповів Петру, Пилипу, Натанаялу, жінці біля криниці, всім іншим там,

коли вони приходили, знав, що дівчинка спала, не померла. Я молю, Боже, щоб Ти застосовував наші скромні скінні сьогодні, цю земну оселю, щоб Тобі проявитися. Через Ім'я Ісуса Христа. Амінь.

²⁶⁰ Тепер, зціляти, я не можу, ви це знаєте. “Що таке дар, Брате Брангаме, це дещо таке, що ти дістаєш?” Ні. Це дещо таке, що ти пізнаєш, як забрати себе з дороги. Розумієте? Поки ти знаходишся там — це ніколи не спрацює. Вілліам Брангам — це мій найбільший ворог. Розумієте? Та коли я заберу його з дороги, розумієте, тоді Ісус Христос зможе застосувати це тіло. Розумієте? Розумієте, ось, я підходжу до тієї жінки. І що тепер? Тепер, скажімо, якби—якби вона—якби вона була хвора.

²⁶¹ Отут ось є одна жіночка, її кінцівка лежить на—на інвалідному візку. Тепер, якби я. . . якби Ісус був тут, та пішов туди, та поклав Свої руки на ту жінку, тая кінцівка стала б цілком нормальною. Щодо цього жодних сумнівів. Але, розумієте, ми є людські істоти з нечистими руками. Його ж руки — святіі, Бог підтверджував Його. Він був Слово. Ви вірите цьому? Авжеж, Його не обсідали ніякі сумніви. Він поклав би Свої руки на неї, сказав би: “Донечко, уздоровся”, — і вона б уздоровилася. Але потім, Він доручив нам робити те саме. Я думаю, Він ясно відзначив це.

²⁶² Отож, що якби Він дав мені видіння та сказав цій жінці зробити дещо? Це, що ж, тоді б я повірив, якби я поклав свої руки на неї, вона б уздоровилася. Чи вірите ви цьому? Але що якби Він не дав видіння? Що зробило б видіння? Тільки дало б мені віру. Передало б мою віру, невидиму Божу силу. Розумієте? Отож, якби ви, кожен з вас помер би просто в цю ж хвилину, ви так і не побачили б, як ви залишаєте своє тіло. Всі ваші розумові здібності, все, ким ви є — відійшло б, але ви б так і не побачили, як це відходить. Розумієте? Це було б не-. . . Сила, що дає мені рухати своїми руками, це є певна сила, чи не так? Сила, що може дати мені думати, сила, що дає мені проповідувати, сила, що дає мені жити, діяти, та сама сила, що стоїть за кожним порухом цього тіла, залишила б його, і ви б не побачили, як ця сила відходить. Це є невидима сила. Отак і віра! Не прогавте цього. Віра! І Ісус сказав: “Кластимуть руки на хворих”. Тепер, розумієте, якби я пішов та одержав видіння та поклав на неї руки, я вірю, що вона б видужала, бо я побачив видіння, я довіряю видінню. А як щодо Слова? Поклав би руки на неї з тією самою вірою. Видіння дається тільки щоб зрушити з місця мою віру та вашу віру. З такою самою вірою без видіння це спрацює так само. Деяким людям дано велику віру. В деяких нема віри такого роду, їм даються видіння, щоб дати їм таку віру. Розумієте? Отож, розумієте, якщо це все одно будуть ті самі брудні руки, така сама людина, але просто покладання рук на неї.

²⁶³ Отож, нехай Святий Дух підтвердить Свою Присутність, підтвердить Своє Слово, яке Він обіцяв. Тепер, я забув, як ваше

прізвище. Як ваше прізвище, отож? Еген. Що ж, Він міг би сказати мені це, якби Він захотів, розумієте, але я просто кажу, що я—я знаю, що я знаю вас. Отож, просто підійдіть—но сюди лише на хвилинку, трошки ближче, люди там стоять, моляться, ви бачите. Це... Отож, міссіс Еген, якщо я—якщо я слуга Христовий і я проповідував Слово, котре, як я вірю, є Правдою, чи вірите ви цьому? [Міссіс Еген каже: “Так”.—Ред.] Ви вірите цьому. Отож, якщо у вас є певна потреба в чомусь, я не міг би дати це вам, бо в мене нема цього, щоб дати; крім тих випадків, коли справа йдеться про невеличку суму грошей, можливо, чи про щось таке, або я міг би поговорити з вашим чоловіком, чи з дітьми, чи з вашими рідними, чи щось таке, я міг би. Але якщо у вас була потреба в зціленні, я не міг би дати це вам, це вже куплено. Але за допомогою дару я можу зробити так, що ви розпізнаєте, якщо у вас є віра, що це вже куплено, бо Той, Хто купив це, Той Єдиний, в Кого ви могли б мати віру — це Син Божий. Покупець стоїть тут. Розумієте? Це так? Покупець тут.

²⁶⁴ Отож, ви знаєте мене як брата, як служителя, а я знаю вас як сестру. Ми знаємо Його як Бога. Отож, якщо та невидима Особа, за допомогою дару, який я маю, щоб забрати себе з дороги, зможе розповісти мені, розповісти вам через мене, через мої вуста, розумієте. Отож, коли я молюся, Бог не бачить мене, Він просто чує мій голос крізь Кров Ісуса. Розумієте, Він не бачить мене, Він чує мій голос. І та Кров знаходиться там, щоб представити те, чого я прохаю. Розумієте? В такому разі Він чує мій голос, але Він бачить тільки Кров. Розумієте, Він не бачить мене, тож я не можу бути нечистим, коли я під Кров'ю. Кров очищає. Розумієте, Він є тим бампером поміж мною та Богом і обіцяв: “Просіть Батька про що завгодно — Я це зроблю”. Чи вірите ви, що це є правдою?

²⁶⁵ Отож, якби кожен... здається, немовби... Чи можете ви побачити, що відбувається? Дивіться—но, підходить сюди, ось, Світло, бурштинового кольору, обертається.

²⁶⁶ Тепер вона не змогла б цього приховати, якби й хотіла. Ні, ні. Ви тут від наслідків того, що з вами дещо сталося. У вас було запалення легенів, і ви лежали в лікарні. Ви лежали під кисневим наметом. І ви страждаєте від наслідків цього. Ви одужаєте. Ісус Христос уздоровить вас, розумієте, і уздоровитесь. Ідіть далі, вірте цьому, Сестро Еген. Я покладу на вас руки, в Ім'я Ісуса. Благословить вас Бог, сестро. Ідіть, будьте щасливі тепер, не сумнівайтесь в тому, що Він сказав.

²⁶⁷ Доброго дня, сестро, як справи? Я—я не думаю, що я знаю вас. Ми незнайомі. Отже, тут стоїть жінка, якої я не знаю. Я не знаю вас. Мені ніяк не дізнатися про вас. Але чи вірите ви, що Бог міг би відкрити мені, Своїм Словом, розумієте, бо Він обіцяв це? Чи вірите ви, що Він міг би розповісти мені дещо про вас? І це змусило б вас прийняти це, правильно, знаючи, що то був не я, ваш брат, то був Він — ваш Спаситель. Чи вірите ви цьому? Ви чекаєте на операцію. Вам сказали, що вам робитимуть операцію. Чи вірите

ви, що Він може сказати мені, на чому будуть робити цю операцію? На шлунку та на кишечнику. Це в точності так. Ви хочете уникнути її. Чи вірите ви зараз, цим Духом тут, Дух Христа повсюди навколо нас і знаходиться на мені. Ви знаєте, що щось повинно було вам сказати, бо я не знаю вас. Чи вірите ви, через покладання рук, це передасть віру, якою вірю я, з вами, вашою вірою, і перед Богом, нашим Батьком, ви уздоровитеся? В такому разі, Господи Ісусе, я підкоряюся Твоїм наказам, коли Ти сказав: “Оці ось ознаки супроводжуватимуть тих, хто увірує. Якщо покладуть руки на хворих — ті видужають”, — нехай наша сестра уздоровиться заради слави Бога; в Ім'я Ісуса, амінь. Їдьте додому, просто забудьте про це, розумієте, йдіть далі, вірячи в це всім своїм серцем.

268 Доброго дня, як у вас справи? Я кажу це просто щоб увійти в контакт з вашим духом, жіночко. Точно як вчинив Ісус біля криниці, сказав: “Принеси Мені пити”. Отож, я думаю...не думаю, що я бачив вас коли-небудь, думаю, ми з вами незнайомі. Це так? Якщо це так, підніміть свою руку, щоб це зібрання побачило. Я не знаю цієї жінки.

269 Це істинне зцілення, це істинна віра, істинне Писання, незаймане Слово Бога проявилось та довело, що Він не мертвий. Він живий на віки віків. “І той, хто вірить в Мене, ті справи, що Я їх чиню — він також, і цей віруючий покладе руки на хворих, і вони видужають”. Ох, як можна в цьому сумніватися? Розумієте? Отож, Він знав, хто сумніватиметься, і хто не сумніватиметься; я — ні. Все залежить від Нього.

270 Але тепер, якщо ця жінка незнайома...я не знаю її, ніколи в житті не бачив її. Вона молода жінка, набагато молодша за—за мене. Але я—я ніколи не бачив її. І вона тут з якоюсь метою. Чи вірите ви, що оце все, чому я навчав у Біблії, леді, є Правда? Ви вірите, що оце все є Правдою. І чи приймете ви Це, не тому, що я сказав Це, тому, що Бог сказав Це?

271 Чи вірите ви, що ми живемо в останні дні, коли має проявитися Син людський? Це буде усе Слово, що накопичувалося через Лютера, Уеслі, баптистів, та усіх інших, та п'ятидесятників, усе зібралось в об'явленні того, чим це все було. Сьомий ангол має відкрити таємницю шести печаток. Все це має зійтись у Сині людському, Його повнота часу прийшла в повноту Його Слова, щоб проявити повноту Його Тіла. Тоді самé *оте* Слово, самé проречене Слово, що проявилось через Слово, об'явить Слово.

272 Отож, якщо Бог зможе розповісти мені, що́ у вас за хвороби, хвороба, точніше...Він створив вас, Він знає про вас усе. І якщо Він зможе об'явити це...У вас вигляд здорової людини. Але якщо Він зможе об'явити це мені, ви знатимете, чи правда то, чи ні. Чи приймете ви це? Тепер дивіться просто на мене. Звичайно, ви носите окуляри, вам доводиться їх носити. Але насправді ви тут

не заради цього. Я бачу, як Він перейшов назад, бачите. Отож, ви тут через те, що у вас згустки крові. Розумієте? Розумієте? Чи—чи вірите ви, що Він може сказати мені, де вони знаходяться? У ваших ногах. Чи вірите ви, що це чинить Бог? Чи вірите ви, що Бог може розповісти мені про вас ще щось? А? Це нормально, що ви тут уперше, і я просто. . . порозмовляю з вами хвилинку. Чи вірите ви, що Він може, чи вірите ви, що Він може сказати мені, звідки ви? Ви з Гері, Індіана. Чи вірите ви, що Він зможе сказати мені, хто ви? Міссіс Огден. Це правда. Тепер їдьте додому та прийміть uzдоровлення, в Ім'я Ісуса Христа.

273 Доброго дня, як справи? Ми незнайомі один з одним, теж. Я не знаю вас, розумієте. Але ви вірите, що Господь Ісус може об'явити мені вашу хворобу? [Сестра каже: “Я знаю це”.—Ред.] Ви знаєте це. Дякую вам, сестро. Це дуже добре. Гаразд, оскільки ви знаєте це, в такому разі з тією грижею все буде гаразд. І у вас—і у вас на боці нарост. Це правда, чи не так? Ви хочете, щоб я сказав вам, на якому він боці? Він у вас на правому боці. Це в точності так. Тепер рухайтесь далі і вірте цьому, і ви одужаєте.

274 Ви вірите? Цілковито, то є Правда. Чи вірите ви, що Син Божий, Син людський пройшов через періоди, як Сам обіцяв? Але, просто, чи вірите ви, що цей світ знаходиться у стані Содому, готовий до знищення вогнем, як і Содом? Содомляни були поганями, пам'ятайте. Але там у Содомі було декілька праведників, Бог послав посланця, щоб вікликати їх; деякі з них вийшли, деякі — ні, решта, майже всі, залишилися. Але там на горі сиділа одна групка, Авраам, і до нього прийшов Посланець, щоб виявити йому, що мало статися. Він в будь-якому разі не збирався бути в цьому. Але, тоді, світ сьогодні знаходиться в такому самому стані, а Ісус Христос є Син Божий, Син людський, Син Давидів, і Він прийшов, щоб проявитися.

275 Я просто помічаю, що з жінкою щось відбувається. Вона тут заради важливої справи. Вона тут не заради хвороби. Знаєте, про що вона хоче мене попрохати? “Покладуть руки на” неї — вона “прийме хрищення Духом Святим”. Розумієте? Розумієте? Хіба не так? Підніміть свою руку, якщо це так. Бачите? Бачите, у неї важлива справа. Любий Небесний Отче, дай цій Твоїй дитині бажання її серця, нехай вона прийме хрищення Духом Святим. Отак вона прийме Його. Амінь. Ви приймете Його. Благословить вас Бог.

276 Чи вірите ви? Як щодо вас отам, чи вірите ви теж? Якщо ти можеш вірити — можливо все. Здається, ви в цьому дуже ширі, чи вірите ви, що ті згустки крові зможуть піти геть, теж? Сидите он там у зеленуватій сорочці. Підніміть свою руку, якщо ви вірите, що це залишить вас, воно залишить. Я ніколи в житті не бачив цього чоловіка, абсолютно, зовсім незнайомий зі мною. Я ні разу не бачив його.

277 Чи вірите ви цьому, всі інші, зібрання? Отож, хіба ви не бачите, то має бути Він?

278 Богу неважко зцілити рак. Він може уздоровити від цього, хіба не так? Чи вірите ви, що Він уздоровить? Гаразд, в такому разі ідіть, прийміть це, в Ім'я Ісуса Христа. Просто вірте всім своїм серцем.

279 Привіт, люба моя. Знаєш, Ісус пролив Свою Кров, щоб—щоб з твоєю кров'ю могло бути все гаразд. Чи віриш ти цьому? Любий Боже, я благословляю цю дитину, і нехай їй зараз буде зроблено переливання крові з Голгофи. Відними увесь цукор, Господи, і нехай вона уздоровиться, в Ім'я Ісуса. Благословить тебе Бог.

280 Доброго дня, як у вас справи? Чи вірите ви, що Він може зцілити ту спину та зробити її здоровою? [Брат каже: “Я знаю, що Він може”.—Ред.] Гаразд, ідіть, вірте в це, майте віру. Давайте—но просто покладемо на вас руки, оскільки ви прохаєте про це. Благословить вас Бог, брате.

281 Чи вірите ви? Він створив їжу, щоб їсти, Він створив шлунок, щоб перетравлювати її. І коли у тому шлунку щось іде не так, Він є його Зцілителем. Чи вірите ви цьому? Гаразд, це все, що вам треба знати, вірте всім своїм серцем.

282 Оскільки у вас було те саме, просто ідіть та вірте всім своїм серцем, теж.

283 Все гаразд, проведіть ту леді. Доброго дня, як у вас справи? Вродлива дівчинка, вона аж надто юна, щоб мати жіночі проблеми. Чи вірите ви, що Ісус уздоровить вас від цього? Любий Боже, ця дівчинка, я проклинаю цього ворога, поки знаходимося в Присутності Ісуса Христа, нехай це залишить її, нехай вона уздоровиться. В Ім'я Ісуса. Амінь. Будьте благословенні.

284 Чи вірите ви? Тепер темна тінь піднімається вгору, смерть. Рак — це не. . .Бог може зцілити рак та уздоровити це. Чи вірите ви цьому всім своїм серцем? Чи вірите ви, що Він уздоровить вас від цього? В Ім'я Ісуса Христа, я проклинаю цю прокляту річ під тим знаком схрещених риб, нехай Хрест Христовий відніме це. Нехай це піде геть, в Ім'я Ісуса. Не сумнівайтесь, ідіть, вірте всім своїм серцем. Амінь. Якщо можеш вірити — можливо все.

285 Доброго дня, як справи? Звичайно, ваш артрит піде геть, і ви уздоровитеся, якщо ви віритимете. Чи вірите ви, що з вами буде так, і ви знову зможете ходити, і з вами все буде гаразд? Господь благословить цю дорогую сестричку та уздоровить її, в Ім'я Ісуса Христа. Ідіть, вірте всім своїм серцем.

286 Чи вірите ви, що з вами може статися те саме? Що ж, я вірю, це сталося. Ви будете. . .Якщо віритимете, що ви зцілилися просто зараз же. Я сам вірю, що це відійшло від вас. В Ім'я Ісуса Христа, нехай наш брат іде і буде нормальним та здоровим, заради слави Божої. Амінь.

287 Врешті—решт, це сталося. Ви, що сидите там, плачете, чи вірите ви, що той геморої залишить вас? Він залишався просто тут же до останньої півгодини, немовби як, просто переді мною.

Він стоїть поруч з цим чоловіком. Ви вірили, чи не так? Вірте всім своїм серцем, і ви можете повертатися до Техасу та бути в доброму здоров'ї. Я ні разу в житті не бачив цієї людини.

288 Чи віриш ти, що з тією спинкою все буде гаразд, і ти будеш готовий до того, щоб зцілитися? Господи Ісусе, торкнися цього малятка та зціли його, в Ім'я Ісуса Христа. Амінь. Вір цьому всім своїм серцем.

289 Зараз той Дух підходить ближче, Він по всьому приміщенню. Важко сказати, звідки це могло прийти, нервовість. Дозвольте мені показати вам дещо. Хто з вас нервується, там, підніміть руку. Розумієте, важко сказати, хто саме. Але Бог знає все про це, всі ваші бажання. Ви перепробували все, старалися як могли, щоб перемогти оте все. Багато від чого в житті ви намагалися відмовитися, і ви хочете служити Богові всім, що у вас є. Здається, немовби вас завжди щось стримує. Чи вірите ви, що це станеться просто зараз же, цього ранку, ви вивільнитесь від оцього всього? Чи будете ви вірити цьому?

290 Наш Небесний Отче, щоб оцим іншим побачити, що Ти є Христос, Син Божий, зціли цю дорогую жіночку, що стоїть тут, Отче, заспокой її. Ми всі знаємо, як вона страждає, Господи, і ми молимо, щоб Ти уздоровив її. Коли я покладатиму на неї руки з усією вірою, я теж переживаю напад просто зараз же, змучений, сатана, перевтомлений, нерви не витримують. Залиш її, сатано. Я покладаю свої руки на неї з усією вірою, що в мене є, залиш її, в Ім'я Ісуса. Ідіть, вірте в Нього. Це те, що ви хотіли, щоб я зробив.

291 Я не знаю вас, ви незнайомі зі мною. Ця грижа, якщо ви віритимете, з цим усе буде гаразд. І ще одне, у вас артрит. Якщо ви віритимете, ви видужаєте. Хвороба вашої спини залишила вас. Ідіть, вірте.

292 Чи вірите ви всім своїм серцем? Отут ось. . . скільки. . . Ото всі вони в черзі? Чи є там іще хто з черги? Ви всі прохайте біля цього місця отут, щоб я міг класти руки на хворих. Схилимо наші голови на хвилинку, вже минула перша година. Любий Боже, я покладаю руки на мою сестру, поки помазання Духа Святого перебуває тут. Уздоров її, в Ім'я Ісуса. Любий Небесний Отче, я кладу руки на свого брата. . . [Порожнє місце на плівці. Брат Брангам продовжує молитися за хворих.—Ред.] . . . вірте.

293 О-о, за вас не помолилися, брате? [Порожнє місце на плівці.—Ред.] . . . брате, знаєте, що він зробив? Він старий мисливець, полював на оленів. Він сказав, що в нього була рушниця, з якою він постійно полював на оленів, сказав, що він зараз надто старий, щоб їздити на полювання. Він захотів принести цю рушницю та віддати її мені. Амінь. Давайте—но скажемо: “Хвала Господеві”. [Громада каже: “Хвала Господеві”.]

Люблю Його,

Не забудьте свої питання, покладіть їх. Якщо не вийде сьогодні, принесіть їх у середу чи в неділю.

Бо Він перший полюбив мене
І викупив. . .

Ви всі були у молитовній черзі, у молитовній черзі?

. . .спасіння
На дереві Голгофи.

²⁹⁴ Подумайте—но, яким приємним Він є для нас, тепер. Просто подумайте, Він доводить Своє Слово! Розумієте? Тепер, розумієте, якби я міг зціляти, це було б інше, розумієте, але Він є Той, Хто вже вчинив це. Розумієте? Тож Він просто доводить Свою Присутність тут — “Я є Той, Хто був мертвий і живий на віки віків”. Не було нікого подібного Йому. Він, як Людина, повністю відповідав Собі. Він був Богом. Розумієте? Ніколи ні в кого з людей не було життя, подібного Його життю. Ніколи ні в кого з людей не було народження, подібного Його народженню. Ніхто з людей ніколи не зміг би вчинити того, що. . . подібно як Він чинив. Ніхто з людей ніколи не помирав так, як помер Він. Ніхто з людей ніколи не воскресав з мертвих так, як воскрес Він. “О-о, — скажете ви, — почекай—но хвилинку, Брате Брангаме, інші воскресали з мертвих”. Так, але вони знову померли. Але Він є живий на віки віків. Розумієте? Ніколи людина не воскресала так, як воскрес Він. Він воскрес з мертвих, на віки вічні.

²⁹⁵ [Брат Брангам наспівує “Люблю Його”.—Ред.] Давайте—но зараз просто заспіваємо це до Нього.

О-о, люблю Його, люблю Його,
Бо Він перший полюбив мене
І викупив мені спасіння
На Голгофі.

²⁹⁶ Схилимо наші голови. Господи Ісусе, я люблю цих людей. І я просто тримаю їх, Господи, в мене не було наміру чинити так. Але ось, багато хто з них з малими діточками чекають, вони голодні, вони не розуміють. Але вони сидять тут, бо вони знають, що людина не зможе жити, тільки Словом Божим. І тоді, коли Слово прорікається і потім об'являється, проявляється, доводиться, тоді вони пізнають, що це можеш бути тільки Ти. Я молю за кожного. Благослови їх, Отче. Нехай вони будуть сильними та здоровими для тієї мандрівки, що чекає на нас. Благословляй їх упродовж тижня. І якщо така буде Твоя воля, Господи, що ми зможемо наступної неділі, наступного шабату знов зустрітись тут, прийти сюди та поклоняться, я молю, Боже, щоб Ти додав їм сили. Деякі, можливо, не зможуть, деяким треба буде їхати додому в різні частини країни, може, аж за море, чи аж за кордон Штатів. Ми молимо, щоб Ти був з ними та допомагав їм. Нехай ми зустрінемося біля ніг Ісуса, якогось дня. Даруй це, Отче. Допоможи нам зараз, бо ми любимо один одного, і віримо в Тебе, і сподіваємося, що колись той союз, що єднає наші серця тепер, стане Вічним союзом, дай нам жити у тому квадратному Місті цілу Вічність. В Ім'я Ісуса. Амінь. Добре.

Ти візьми Ім'я Ісуса,
 Дитино... (Тепер потисніть руки один
 одному)... печалі;
 Радість... .

Поверніться та потисніть руку кому-небудь, скажіть: “Я
 щасливий бути тут з тобою цього ранку”.

Візьми Його всюди, куди підеш.
 Ім'я те — радість нам! (Благословить вас Бог)
 На землі і в Небесах;
 Ім'я те — радість нам!
 На землі і в Небесах.

Тепер, послухайте-но зараз оце ось, тепер заспіваймо це ось
 так:

Ти візьми Ім'я Ісуса,
 Як свій щит від всіх спокус;

Тепер слухайте уважно.

І коли журба насяде
 (Що треба зробити?) Його Ім'я ти приклич.
 Ім'я те (Ім'я те) — радість нам!
 На землі і в Небесах;
 Ім'я те — радість нам!

Доводячи Своє Слово UKR64-0816
(Proving His Word)

Це Послання, яке Брат Вілліам Марріон Брангам виклав англійською мовою у неділю вранці 16 серпня 1964 року у Скінні Брангама у Джефферсонвіллі, штат Індіана, США, було перенесено на папір та надруковано англійською без скорочень. Цей український переклад видається й розповсюджується *безкоштовно* видавництвом “Voice Of God Recordings”.

Видання цієї книги стало можливим завдяки добровільним жертвам віруючих.

Український переклад вперше опубліковано у 2006 році.

UKRAINIAN

©2006 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Адреса для тих, хто бажає написати нам листа російською:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

англійською:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

Повідомлення про авторське право

Усі права застережено. Дозволяється роздрукування цієї книги на домашньому принтері задля особистого користування чи безкоштовної передачі іншій людині в якості засобу поширення Євангелії Ісуса Христа. Продаж цієї книги, а також тиражування у великих обсягах, розміщення на сайтах у мережі Інтернет, внесення до пошукових систем, переклад на інші мови чи використання для оформлення прохань про надання матеріальної допомоги без окремого письмового дозволу з боку видавництва “Voice Of God Recordings” є забороненим.

За додатковою інформацією чи для замовлення інших матеріалів звертайтеся за наступною адресою:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org